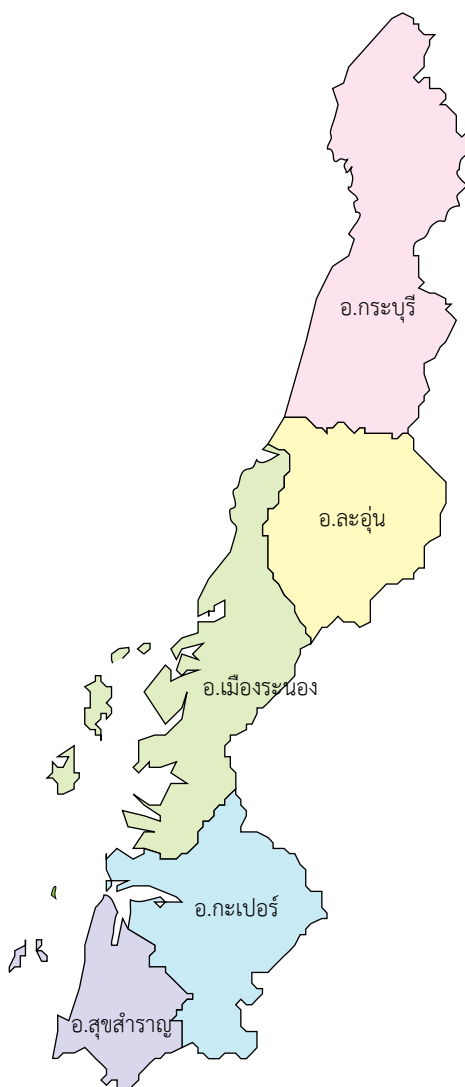

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดระนอง

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้จังหวัดระนอง ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เป็นเมืองท่องเที่ยวสุขภาพระดับชั้นนำ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 80 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลปกติ 72 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และมีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่มั่นคง เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ทุเรียน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 20 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลปกติ 20 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เป็นเมืองน่าอยู่ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ยาเสพติด” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 50 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลปกติ 49 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และมีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 1 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : เป็นประตูก้าวผ่านแดนอันมั่นคง โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การก้าวผ่านแดน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 30 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลปกติ 26 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และมีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 4 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิวานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	20
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	23
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	28
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	33
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	50
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	57
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	69
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์การสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน	79
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	83
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	23
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	79
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	80
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	81
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	82

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณ์มวลรวมจังหวัด อนุกรมใหม่ ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต จังหวัดระนอง พ.ศ.2550 - 2554	6
ตารางที่ 2 : พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2554 - 2555	8
ตารางที่ 3 : ภาวะการผลติกิจกรรมที่สำคัญของหมวดการเลี้ยงสัตว์ ปี พ.ศ. 2552 - 2554	9
ตารางที่ 4 : ภาวะการผลติกิจกรรมที่สำคัญสาขาการประมง ปี พ.ศ. 2552 - 2554	9
ตารางที่ 5 : ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2552 - 2554	13
ตารางที่ 6 : สภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดระนอง ไตรมาส 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี พ.ศ. 2556	14
ตารางที่ 7 : รายงานคดีอาญาเปรียบเทียบของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2553 - 2556	16
ตารางที่ 8 : จำนวนพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2549	18
ตารางที่ 9 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	25
ตารางที่ 10 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	27
ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	27
ตารางที่ 12 : ผลผลิตภัณ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	33
ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”	35
ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”	48
ตารางที่ 15 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”	49
ตารางที่ 16 : ผลผลิตภัณ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	50
ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทุเรียน”	52
ตารางที่ 18 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณ์ที่มีศักยภาพ “ทุเรียน”	56
ตารางที่ 19 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	57
ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด”	59
ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”	68
ตารางที่ 22 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”	68
ตารางที่ 23 : ผลผลิตภัณ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	69
ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าผ่านแดน”	71
ตารางที่ 25 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณ์ที่มีศักยภาพ “การค้าผ่านแดน”	77
ตารางที่ 26 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณ์ที่มีศักยภาพ “การค้าผ่านแดน”	77
ตารางที่ 27 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	86

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการ ที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัด เหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือ ได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงาน ของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงาน จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงาน ของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตาม เป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดระนอง ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดระนองฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของพื้นที่ที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดภาคใต้ตอนบน ตั้งอยู่ฝั่งทะเลอันดามันโดยมีหมู่เกาะกระจายอยู่ในทะเลอันดามัน 62 เกาะ มีชายแดนติดกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา โดยมีแม่น้ำกระบุรีเป็นจุดกั้นพรมแดน ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางหลวงหมายเลข 4 (เพชรเกษม) ประมาณ 568 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 3,298.045 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,061,278 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.63 ของเนื้อที่ทั่วประเทศ โดยเป็นอันดับที่ 60 ของประเทศ

แบ่งการปกครองออกเป็น 5 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองระนอง	4. อำเภอกะเปอร์
2. อำเภอกระบุรี	5. อำเภอสุขสำราญ
3. อำเภอละอุ่น	

จังหวัดระนองมีลักษณะรูปร่างเรียวยาวและแคบ ความยาวจากทิศเหนือสุดจดใต้สุด 169 กิโลเมตร มีส่วนที่กว้างที่สุดที่เป็นพื้นดินประมาณ 25 กิโลเมตรและส่วนแคบที่สุดประมาณ 9 กิโลเมตร (อยู่ที่คอคอดกระ อำเภอกระบุรี) ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 86 ของพื้นที่เป็นภูเขาสลับซับซ้อน มีภูเขาที่สูงที่สุดของจังหวัด คือ ภูเขาพ้อตาโขงโดง สูง 1,700 ฟุต มีพื้นที่ราบประมาณร้อยละ 14 และเป็นป่าปกคลุมบริเวณทางทิศตะวันออกของจังหวัด มีพื้นที่ลาดเอียงลงสู่ทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดระนองมีผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Provincial Product: GPP) ปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 21,486 ล้านบาท โดยมีโครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดระนอง พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ภาคเกษตรมีสัดส่วนร้อยละ 46.8 ของการผลิตรวม ภาคนอกเกษตรมีสัดส่วนร้อยละ 53.2 โดยมีมูลค่าของผลิตภัณฑ์ของจังหวัดฯ สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีสัดส่วนมากที่สุดประมาณร้อยละ 35.54 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ สาขาประมงประมาณร้อยละ 11.27 และสาขาการขายส่ง การขายปลีกฯ ประมาณร้อยละ 11.22 ตามลำดับ

¹รายงานแผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2558 - 2561)ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง พบว่าการผลิตของจังหวัดระนองในปี พ.ศ. 2554 ขยายตัวร้อยละ 5.5 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.8 ในปี 2553 จากการขยายตัวทั้งภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร โดยภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ 5.3 เพิ่มขึ้นจากที่หดตัวร้อยละ 0.8 ในปีที่ผ่านมา เนื่องจากการขยายตัวของสาขาเกษตรกรรม ล่าสัตว์ และการป่าไม้ รวมถึงสาขาการประมง ส่วนภาคนอกเกษตรขยายตัวเช่นกันโดยขยายตัวร้อยละ 5.8 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.6 ในปีที่ผ่านมาจากการขยายตัวของสาขาอุตสาหกรรม สาขาการบริหารราชการฯ สาขาการบริการด้านสุขภาพฯ สาขาการก่อสร้างสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาการขนส่งฯ และสาขาตัวกลางทางการเงิน

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด อนุกรมใหม่ ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต จังหวัดระนอง พ.ศ.2550 - 2554

สาขาการผลิต	มูลค่าผลิตภัณฑ์ ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)		โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี (ร้อยละ)		อัตราขยายตัว ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	
	ปี 2553	ปี 2554p	ปี 2553r1	ปี 2554p2	ปี 2553r1	ปี 2554p2
ภาคเกษตร	9,679	9,621	45.3	46.8	-0.8	5.3
สาขาเกษตรกรรมการล่าสัตว์และการป่าไม้	5,272	5,113	29.6	35.5	4.5	8.2
สาขาประมง	4,407	4,508	15.7	11.3	-7.4	1.3
ภาคนอกเกษตร	12,019	11,864	54.7	53.2	5.6	5.8
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	122	126	0.4	0.3	25.8	-6.2
สาขาการผลิตอุตสาหกรรม	1,627	1,536	8.9	8.5	7.5	8.6
สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ	397	402	2.1	1.8	7.7	1.1
สาขาก่อสร้าง	902	788	2.0	2.0	0.8	18.0
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์ จักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคลและของ ใช้ในครัวเรือน	3,083	2,932	10.8	11.2	13.8	9.8
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	158	164	2.4	2.5	-8.1	5.0
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการ คมนาคม	1,862	1,841	1.7	1.8	-3.7	10.1
สาขาตัวกลางทางการเงิน	691	797	3.2	3.1	-1.3	1.7
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	894	865	7.2	7.0	2.2	3.6
สาขาการบริหารราชการและการป้องกัน ประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	891	963	8.5	8.4	5.8	6.5
สาขาการศึกษา	926	955	3.6	2.8	-3.2	-18.2
สาขาการบริการด้านสุขภาพและงานสังคม สงเคราะห์	298	310	2.6	2.7	9.0	14.1
สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคมและ บริการส่วนบุคคลอื่นๆ	146	163	1.1	1.0	20.0	-2.1

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด อนุกรมใหม่ ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต จังหวัดระนอง พ.ศ.2550 – 2554 (ต่อ)

สาขาการผลิต	มูลค่าผลิตภัณฑ์ ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)		โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี (ร้อยละ)		อัตราขยายตัว ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	
	ปี 2553	ปี 2554p	ปี 2553r1	ปี 2554p2	ปี 2553r1	ปี 2554p2
สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	24	23	0.2	0.1	11.0	-4.5
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP)	21,698	21,486	100.00	100.00		
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (บาท) (GPP Per capita)	114,156	111,883				
จำนวนประชากร (1,000 คน)	190	192				

หมายเหตุ : p = ตัวเลขเบื้องต้น

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรวบรวมโดยสำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3: ตารางที่ 30, 33 หน้า 62, 65)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดระนองมีครัวเรือนทำการเกษตรในปี พ.ศ. 2555 ทั้งสิ้น 25,809 ครัวเรือน มีพื้นที่ถือครองทำการเกษตร จำนวน 623,609.25 ไร่ ในจำนวนนี้เป็นพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 588,846 ไร่ โดยมีอำเภอกระบุรีมีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุด รองลงมาคือ อำเภอละอุ่น ส่วนอำเภอสุขสำราญมีพื้นที่ทำการเกษตรน้อยที่สุด

จากสภาพภูมิประเทศของจังหวัดที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงชัน มีพื้นที่ราบและที่ราบเชิงเขาเพียงร้อยละ 14 ของพื้นที่ทั้งหมด ดังนั้นการประกอบอาชีพของเกษตรกรในจังหวัดจึงต้องปรับเปลี่ยนไปตามลักษณะภูมิประเทศ ซึ่งปรากฏเป็นพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้นมากที่สุด รองลงมาเป็นการปลูกไม้ผลพืชผักพืชไร่ ทำนา และปลูกไม้ดอกไม้ประดับ ตามลำดับ

พืชเศรษฐกิจหลักที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในจังหวัด ได้แก่ ยางพารา โดยมีอำเภอกระบุรีเป็นอำเภอที่มีพื้นที่มีผลผลิตยางพารามากที่สุด มีปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ลำดับที่ 2 และกาแฟเป็นพืชที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรจังหวัดเป็นอันดับ 3 รองลงมาเป็นในกลุ่มไม้ผล เช่น ทุเรียน มังคุด ลองกอง เงาะ เป็นต้น

ศักยภาพด้านการเกษตรเพาะปลูกของจังหวัดระนอง ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะพืชเศรษฐกิจเท่านั้น พืชท้องถิ่นอื่นๆ เช่น ผักเหลียง หรือมะม่วงหิมพานต์ (กาหยู) เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่สำคัญต่อเศรษฐกิจของจังหวัด เนื่องจากเป็นพืชท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์สามารถนำไปเป็นจุดขายเชื่อมต่อกับผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดได้อย่างมีคุณภาพ

ตารางที่ 2 : พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2554 - 2555

ชนิดพืช	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)		เนื้อที่ให้ผล (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ราคาเฉลี่ย ที่เกษตรกรขายได้ (บาท/กก.)		มูลค่าเฉลี่ย (ที่เกษตรกรขายได้) (ล้านบาท)	
	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555
1. ยางพารา	250,992	258,477	137,267	164,812	42,295	41,295	135.94	87.39	4,062.35	3,692.16
2. ปาล์มน้ำมัน	78,473	79,266	48,453	52,815	151,968	173,773	5.52	4.66	838.36	803.78
3. กาแฟ	75,420	69,047	72,460	67,130	15,823	8,189	66.36	70.82	1,050.05	563.82
4. ทุเรียน	11,740	11,981	9,028	10,274	4,563	10,351	25.63	37.45	116.93	369.78
5. มังคุด	16,632	16,481	13,827	13,921	2,313	4,374	25.96	25.78	60.05	144.26
6. สละ	13,006	11,823	10,521	9,926	4,053	2,933	47.57	40.64	192.79	92.06
7. มะม่วงหิมพานต์	9,084	8,539	9,084	8,464	1,115	1,132	32.44	38.90	36.17	54.30
8. หนาก	6,547	6,858	5,885	5,943	16,612	11,953	3.96	4.11	65.70	49.69
9. ลองกอง	9,456	8,456	6,615	6,186	506.41	1,186	26.21	30.00	13.24	40.69
10. มะพร้าว	4,338	4,526	3,933	3,950	4,828	4,987	13.11	8.07	63.32	30.50
11. จำปาตะ	995	749	976	726	1,000.71	1,058	11.99	12.72	11.99	12.97
12. เงาะ	1,803	1,591	1,689	1,334	463.91	482.92	18.09	16.25	8.39	7.80
13. ผักเห็ด	609	635	546	547	164	152	34.98	43.32	5.74	6.58

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3: ตารางที่ 48, หน้า 79)

หมวดการเลี้ยงสัตว์ มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ 490 ล้านบาท ลดลงจาก 533 ล้านบาทในปีที่ผ่านมา เท่ากับ 43 ล้านบาท อัตราการขยายตัว ณ ราคาคงที่ทรงตัวจากที่ขยายตัวร้อยละ 15.0 ในปีที่ผ่านมา จากกิจกรรมการเลี้ยงไก่ และสุกร เนื่องจากปัจจัยด้านต้นทุนการผลิตในส่วนของราคาอาหารสัตว์ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3 : ภาวะการผลิตกิจกรรมที่สำคัญของหมวดการเลี้ยงสัตว์ ปี พ.ศ. 2552 - 2554

รายการ	มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)			โครงสร้างการผลิต ณ ราคาประจำปี (ร้อยละ)			อัตราการขยายตัว ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	
	ปี 2552r	ปี 2553r	ปี 2554p	ปี 2552r	ปี 2553r	ปี 2554p	ปี 2553r	ปี 2554p
หมวดการเลี้ยงสัตว์	352	533	490	8.7	9.5	6.7	15.0	0.0
-โค	17	7	28	0.4	0.1	0.2	-59.0	282.2
-ไก่เนื้อ	35	81	57	0.9	1.4	0.8	8.6	-4.1
-ไก่พื้นเมือง	18	21	15	0.4	0.4	0.3	6.0	-1.5
-ไข่ไก่	164	200	216	4.1	3.6	1.0	6.7	-1.3
-สุกรขุน	98	198	130	2.4	3.5	0.3	60.5	-28.6
-สัตว์อื่น ๆ	21	27	43	0.5	0.5	0.6	0.5	0.6

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 :

ตารางที่ 49, หน้า 82)

หมายเหตุ : p = ตัวเลขเบื้องต้น

รายได้จากการผลิตสาขาการประมงในปีพ.ศ. 2554 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ประกอบด้วย การประมงน้ำจืดและประมงชายฝั่ง โดยมีกิจกรรมที่สำคัญได้แก่ การประมงทะเลพาณิซย์(น้ำจืด) และการประมงทะเลพื้นบ้าน (ชายฝั่ง) รองลงมาคือหมวดการทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง มีกิจกรรมหลักคือ การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล หมวดการประมงอื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่นซึ่งมีกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การเลี้ยงปูนิ้ม และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด หมวดการทำฟาร์มเลี้ยงปลา กิจกรรมหลักคือ การทำฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อย และหมวดการทำฟาร์มเลี้ยงหอย กิจกรรมหลักคือ การทำฟาร์มเลี้ยงหอยทะเล ตามลำดับ

ตารางที่ 4 : ภาวะการผลิตกิจกรรมที่สำคัญสาขาการประมง ปี พ.ศ. 2552 - 2554

รายการ	มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)			สัดส่วน ณ ราคาประจำปี (ร้อยละ)			อัตราการขยายตัว ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	
	ปี 2552r	ปี 2553r	ปี 2554p	ปี 2552r	ปี 2553r	ปี 2554p	ปี 2553r	ปี 2554p
การประมงน้ำจืดและ ประมงชายฝั่ง	2,064	2,305	1,790	77.5	77.0	76.7	-12.2	2.1
-การประมงทะเลพาณิซย์ (ชายฝั่ง)	1,936	2,203	1,633	72.7	73.6	69.9	-11.7	-0.7
-การประมงทะเลพื้นบ้าน (ชายฝั่ง)	128	102	157	4.8	3.4	6.7	-24.3	31.3
การทำฟาร์ม เลี้ยงปลาน้ำกร่อย	29	28	30	1.1	0.9	1.3	-0.1	-2.1

ตารางที่ 4 : ภาพรวมการผลิตกิจกรรมที่สำคัญสาขาการประมง ปี พ.ศ. 2552 – 2554 (ต่อ)

รายการ	มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)			สัดส่วน ณ ราคาประจำปี (ร้อยละ)			อัตราการขยายตัว ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	
	ปี 2552r	ปี 2553r	ปี 2554p	ปี 2552r	ปี 2553r	ปี 2554p	ปี 2553r	ปี 2554p
การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง	512	613	483	19.2	20.5	20.7	16.8	0.5
-การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล	512	213	483	19.2	20.5	20.7	16.8	0.5
การทำฟาร์มเลี้ยงหอย	4	2	2	0.1	0.1	0.1	-35.4	-48.7
-การทำฟาร์มเลี้ยงหอยทะเล	4	2	2	0.1	0.1	0.1	-35.4	-48.7
การประมงอื่นๆ	54	46	30	2.0	1.5	1.3	-10.8	-28.2
-การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	4	4	5	0.1	0.1	0.2	-7.4	16.5
-การเลี้ยงปูน้ำจืด	50	42	25	1.9	1.4	1.1	-11.1	-32.1

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3: ตารางที่ 53, หน้า 86)

หมายเหตุ : p = ตัวเลขเบื้องต้น

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

โครงสร้างการผลิตสาขาอุตสาหกรรม (การผลิต) ในปี พ.ศ. 2554 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ของจังหวัดระนอง พบว่าสัดส่วนสูงสุด 3 ลำดับแรกมาจากการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม การผลิตผลิตภัณฑ์จากโลหะ (ผลิตภัณฑ์คอนกรีต) และหมวดผลิตภัณฑ์ OTOP

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการผลิตขยายตัวสูงขึ้น ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม การผลิตเครื่องแต่งกาย รวมทั้งการตกแต่งและซ่อมสีขนสัตว์ การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้นเครื่องจักรและอุปกรณ์การผลิตเครื่องเรือนและการผลิตซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น และการผลิตอุปกรณ์การขนส่งอื่นๆ

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการผลิตชะลอตัวและหดตัวลง ได้แก่ การผลิตยาสูบ การผลิตสิ่งทอและสิ่งถัก การผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อก ยกเว้นเครื่องเรือน รวมทั้งการผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุถักอื่นๆ การพิมพ์โฆษณา การพิมพ์และการทำสำเนาบันทึกการผลิตเคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เคมีการผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ และการผลิตผลิตภัณฑ์ OTOP

2.2.4 ศักยภาพด้านการค้าชายแดน

จุดการค้าชายแดนถาวรจังหวัดระนองเป็นจุดการค้าพรมแดนทางทะเลติดกับเกาะสองประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา อยู่ในความรับผิดชอบของด่านศุลกากรเกาะสอง ซึ่งมีจุดผ่านแดน 2 จุดคือ บริเวณท่าเทียบเรือสะพานปลา ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง และบริเวณท่าเทียบเรืออ้นตามันคัล อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ให้บริการแก่ประชาชนและขนส่งสินค้าเข้าส่งออกได้ทุกวัน ไม่เว้นวันหยุดราชการ ปัจจุบันด่านระนองเป็นด่านที่มีมูลค่าการค้าชายแดนสูงเป็นอันดับสองรองจากด่านแม่สอด จังหวัดตาก โดยขอบเขตของการค้าไม่ได้ครอบคลุมการค้าเฉพาะบริเวณชายแดนเท่านั้นแต่มีเส้นทางการค้าเริ่มจากระนองไปที่เกาะสอง-มะริด-ทวายจนถึงเมืองย่างกุ้งของประเทศไทยแห่งสหภาพเมียนมา โดยทำการขนส่งทั้งทางบกและทางเรือ โดยจังหวัดระนองมีศักยภาพในการพัฒนาการค้าสู่ระดับสากลทางทะเล เนื่องจากปัจจุบันมีท่าเรือน้ำลึกทั้งของการท่าเรือแห่งประเทศไทยและของภาคเอกชนที่สามารถเชื่อมโยงกับสายการบินเรือสู่เอเชียใต้และซีกโลกตะวันตก

ประเภทสินค้าที่มีการส่งออก 10 อันดับแรก ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิงหล่อลื่น ส่วนประกอบอุปกรณ์ชุดเจาะกาแฟสำเร็จรูป เครื่องมือต่างๆ เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ เครื่องดื่มให้พลังงานปูนซีเมนต์ ยางนอกเปียร์ และรองเท้าแตะพองน้ำ

ประเภทสินค้าที่มีการนำเข้า 10 อันดับแรก ได้แก่ สัตว์น้ำ ถ่านไม้ปาเลนา เครื่องกำเนิดไฟฟ้าใช้โครงการฯ สินแร่ดีบุก อุปกรณ์ใช้ในโครงการชุดเจาะ กระเพาะปลาตากแห้ง เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ถังแก๊ส ปลาป่นและตู้คอนเทนเนอร์

2.2.5 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

ระนองเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นเมืองเก่าแก่ มีประวัติศาสตร์อันยาวนานมีเอกลักษณ์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ พื้นที่ป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์สูงมาก ได้รับการประกาศจากยูเนสโก (UNESCO) ให้เป็นเขตสงวนชีวมณฑลระนอง สำหรับพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติแหลมสน-ปากแม่น้ำกระบุรี-ปากคลองกะเปอร์ ขึ้นทะเบียนเป็นแรมซาร์ไซต์ที่สำคัญระหว่างประเทศ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทั้งหมู่เกาะ และชายหาดที่สวยงาม และยังเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของ "พลับพลึงธาร" พืชน้ำเฉพาะถิ่นพบได้แห่งเดียวในโลก เป็นแหล่งรวมขนบธรรมเนียมประเพณี และแหล่งท่องเที่ยวสำคัญทางประวัติศาสตร์ และศักยภาพที่โดดเด่น ได้แก่ น้ำแร่ร้อนธรรมชาติที่มีคุณภาพดีระดับโลก

จากข้อมูลรายงานฉบับสมบูรณ์โครงการบูรณาการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอันดามันสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ปี พ.ศ. 2553 ของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน สรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจังหวัดระนองได้ คือ

- วัตถุประสงค์หลักของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาจังหวัดระนอง คือ การมาพักผ่อนเปลี่ยนบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน รองลงมาคือ การมาเพื่อทำกิจกรรมกีฬาทางน้ำและกิจกรรมนันทนาการอื่นๆ รวมไปถึงการมาเยี่ยมญาติและเพื่อน
- นักท่องเที่ยวนิยมเลือกที่พักแบบรีสอร์ทขนาดเล็กรองลงมาคือ โรงแรมที่มีมาตรฐานคุณภาพในระดับกลางและเกสต์เฮาส์ นักท่องเที่ยวที่มาพักโฮมสเตย์ยังมีจำนวนน้อยมาก

- กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยมทำในจังหวัดระนองมากที่สุด คือ การจับจ่ายใช้สอย ชื้อของฝาก รองลงมาคือ การเดินเที่ยวชมในเมืองการท่องเที่ยวสถานที่ทางวัฒนธรรมส่วนการเที่ยวผับ บาร์ นั่งร้านอาหาร การใช้บริการสปา พบปะสังสรรค์กับเพื่อน อยู่ในสัดส่วนน้อย ส่วนกิจกรรมเที่ยวเกาะเที่ยวชายหาดมีสัดส่วนที่น้อยมาก

- จังหวัดระนองมีผู้เยี่ยมชมเดินทางเข้ามาในพื้นที่ประมาณ 4 แสนคนต่อปี ส่วนใหญ่เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว รองลงมาคือ การเดินทางมาโดยรถโดยสารประจำทาง เป็นชาวไทยร้อยละ 92 ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ พนักงานบริษัท นิยมมาเป็นหมู่คณะ โดยส่วนใหญ่เดินทางมาจากกรุงเทพ ภาคกลาง และจังหวัดใกล้เคียงในภาคใต้ เช่น สงขลา นครศรีธรรมราช นิยมมาอาบน้ำแร่ แช่น้ำร้อน นวด โดยมีบ่อน้ำร้อนรักษะวารินเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมมากที่สุด

- แนวโน้มตลาดใหม่ที่นำเสนอของจังหวัดระนอง คือ กลุ่มครอบครัว และคนรุ่นใหม่ที่มีการศึกษาดี มีรายได้สูง ปัจจุบันเริ่มมีแนวโน้มการขยายตัวขึ้นเรื่อยๆ พฤติกรรมการเดินทาง คือ นิยมขับรถส่วนตัวมาจากกรุงเทพ แวะท่องเที่ยวตามทาง มาพักรีสอร์ทระดับดี วัตถุประสงค์ที่มา คือ ระนองมีสภาพแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์และสงบ

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยว Backpacker โดยมีพฤติกรรมการเดินทางคือ นั่งเครื่องบินมาลงที่กรุงเทพ แล้วต่อรถโดยสารประจำทางมาที่จังหวัดระนอง และเดินทางต่อไปยังจุดหมายปลายทางอื่นๆ ในกลุ่มจังหวัดอันดามัน เช่น จังหวัดภูเก็ต หรือจากกรุงเทพ เดินทางต่อไปยังจังหวัดต่างๆ ในภูมิภาคอื่นของประเทศไทยเป็นลักษณะ Regional Tour Pattern และเดินทางต่อมายังจังหวัดระนองโดยรถยนต์โดยสารและเรือโดยสาร

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอีกกลุ่มหนึ่ง คือ ชาวต่างชาติที่มาต่อวีซ่าในประเทศไทย ซึ่งส่วนใหญ่จะนิยมมาพักค้าง 1 คืน แต่ปัจจุบันนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะลดลง เนื่องจากด่านศุลกากรในจังหวัดระนองอนุญาตให้ชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในเมืองไทยสามารถต่อวีซ่าเพียง 1 เดือน จาก 3 เดือน

- นักท่องเที่ยวต่างชาติโดยเฉพาะชาวยุโรปยังไม่ค่อยนิยมเข้ามาท่องเที่ยวในตัวเมืองระนองมากนักและไม่นิยมมาอาบน้ำแร่ เนื่องจากอากาศในเมืองไทยมีอุณหภูมิสูง ส่วนใหญ่นิยมมาเที่ยวตามเกาะที่ยังไม่มีความเจริญมาก แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม คือ เกาะพยาม ซึ่งนิยมมาอยู่เป็นระยะเวลาอันยาวนานยิ่งกว่านั้น ความนิยมในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเลือกที่จะเดินทางสู่จังหวัดระนอง เพื่ออาบน้ำแร่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยจากสถิติในปี พ.ศ. 2554 นั้น พบว่ามีอัตราการขยายตัวด้านปริมาณนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในสถานที่ต่างๆ(โรงแรม เกสต์เฮาส์ และรีสอร์ท) เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติซึ่งนักท่องเที่ยวเยอรมันยังเป็นชาติที่เดินทางเข้ามาพักอาศัยในโรงแรม หรือรีสอร์ทในจังหวัดระนองมากที่สุดรองลงมาคือ นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น และชาวสหราชอาณาจักรตามลำดับ

ตารางที่ 5 : ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวจังหวั้ระนองปี พ.ศ. 2552 - 2554

รายการ	จำนวน			อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	
	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	2553	2554
จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรม (Vistor) (คน)	12,736	12,133	16,264	-4.7	34.0
- ชาวไทย	3,796	1,774	4,203	-53.3	136.9
- ชาวต่างชาติ	8,940	10,359	12,061	15.9	16.4
จำนวนนักท่องเที่ยวที่ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง (คน)	109,422	109,734	116,598	0.3	6.3
รายได้ผู้ประกอบการแจ้งเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หมวดโรงแรม (ล้านบาท)	109	118	241	7.8	105.2

ที่มา: ที่ว่าการอำเภอเมืองระนอง, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล, อบต.), ด่านตรวจคนเข้าเมืองและสำนักงานสรรพากรพื้นที่ระนอง (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3: ตารางที่ 62, หน้า 96)

นอกจากนี้ ระนองยังสามารถขยายการท่องเที่ยวเชื่อมต่อการท่องเที่ยวกับ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา บริเวณหมู่เกาะและชายฝั่งทะเลอันดามันอีกด้วย เนื่องจากจังหวัดระนอง มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นประตู (Gateway) ในการท่องเที่ยวบริเวณหมู่เกาะทางตอนใต้ของ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา โดยเฉพาะบริเวณหมู่เกาะมะริดที่ประกอบไปด้วยเกาะใหญ่น้อยถึงกว่า 800 เกาะ และมีความสวยงามเช่นเดียวกับหมู่เกาะฝั่งอันดามันของไทย ซึ่งทางการสาธารณรัฐแห่ง สหภาพเมียนมามีแผนที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่นี้อยู่แล้ว ในด้านนี้ภาคเอกชนไทยที่มี ต้นทุนพร้อม ความเชี่ยวชาญและศักยภาพจึงมีโอกาสและความเป็นไปได้ในการเข้าไปดำเนินธุรกิจ ท่องเที่ยวและสร้างการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวในฝั่งไทยได้เช่นเดียวกัน

ทั้งนี้แนวทางในการกระตุ้นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยควรอยู่ ในรูปแบบของการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว การสร้างและควบคุม คุณภาพการบริการของผู้ประกอบการธุรกิจ ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานการดูแลและพัฒนาคุณภาพของ แหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาระบบการเดินทางขนส่งให้สะดวกแก่นักท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยสร้างฐานตลาดในกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียด้วยกันเอง เช่น จีนอินเดียและกลุ่มอาเซียน เนื่องจากเป็นตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพสูง รวมทั้งการจัดงานต่างๆตามเทศกาลทั้งของไทยและของ ต่างชาติ จะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้เป็นอย่างดี

2.2.6 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.6.1 ประชากรและแรงงาน

จากข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรโดยสำนักงาน สถิติจังหวัดระนองปี พ.ศ. 2556 (ข้อมูลไตรมาส 2 : เมษายน – มิถุนายน) พบว่าจังหวัดระนองมีผู้อยู่ ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไปจำนวน 150,833 คนเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ 76.85 และ ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 23.15 (ได้แก่ ผู้ทำงานบ้าน เรียนหนังสือ หรือเด็กและ คนชราที่ไม่สามารถทำงานได้)

สำหรับกลุ่มผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด จำนวน 115,922 คน จำแนกได้ เป็น ผู้มีงานทำ 115,666 คน แรงงานรอฤดูกาล 169 คน และ ผู้ว่างงานจำนวน 88 คน หรือคิดเป็น อัตราการว่างงานร้อยละ 0.08

ตารางที่ 6 : สภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดระนอง ไตรมาส 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี พ.ศ. 2556

โครงสร้างประชากร	ไตรมาส 2 ปี 2556		หมายเหตุ
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	150,833	100	
1.1 ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	115,922	76.85	ร้อยละของประชากรวัยทำงาน
- ผู้มีงานทำ	115,666	99.78	ร้อยละของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
- ผู้ว่างงาน	88	0.08	ร้อยละของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
- ผู้รอฤดูกาล	169	0.15	ร้อยละของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
1.2 ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	34,911	23.15	ร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป
- ทำงานบ้าน	14,367	41.15	ร้อยละของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
- เรียนหนังสือ	9,036	25.88	ร้อยละของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
- อื่นๆ	11,508	32.96	ร้อยละของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: แผนภาพที่ 5, หน้า 27)

จากจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด 115,666 คนนั้น พบว่าเป็นชาย 66,267 คน เป็นหญิง 49,399 คน อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ งานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด อาชีพขั้นพื้นฐานในด้านการขาย และการให้บริการ ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง และผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ตามลำดับ

2.2.6.2 การศึกษา

จังหวัดระนองมีการจัดระบบการศึกษาครบถ้วน 3 รูปแบบ ประกอบด้วย การศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกระดับตั้งแต่ระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

จากข้อมูลสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด ในปี พ.ศ. 2554 พบว่า จังหวัดระนองมีสถานศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบทั้งสังกัดภาครัฐและเอกชน รวม 108 แห่ง กระจายอยู่ในพื้นที่ของทุกอำเภอ มีนักเรียนรวม 28,377 คน และครู 1,470 คน

ส่วนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประกอบด้วย สำนักส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดระนอง ที่ให้บริการสำนักงาน ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ จำนวน 5 แห่ง และศูนย์การเรียนรู้ ชุมชน 37 แห่ง นอกจากนี้ยังมี ห้องสมุดประชาชนจังหวัด 1 แห่ง ห้องสมุดประชาชนอำเภอ 4 แห่ง ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 176 แห่ง ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดระนอง 1 แห่ง และศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก 48 แห่ง

แม้ว่าในพื้นที่จังหวัดระนองจะมีสถาบันการศึกษาทุกระดับ และมีทั้งประเภทในระบบและนอกระบบให้แก่ผู้ที่สนใจได้ศึกษาเข้าเรียนก็ตาม เมื่อพิจารณาลงไป ในรายละเอียดของตัวชี้วัดด้านการศึกษาตามแนวทางการวิเคราะห์ของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย พบว่าระนองมีค่าเฉลี่ยของประชากรที่ไม่ได้รับการศึกษาสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ในขณะที่ระดับการศึกษาของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปนั้น พบว่าระนองมีค่าเฉลี่ยของประชากรที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ และมีสัดส่วนของประชากรที่ไม่ได้รับการศึกษาอยู่ในเกณฑ์สูงกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาค และของประเทศประกอบกับค่าเฉลี่ยของอัตราการเข้าเรียนรวมทั้งชายและหญิงในระดับมัธยมศึกษา และมีอัตราการเข้าเรียนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในพื้นที่อื่น

ความยากจนกับโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานถ่วงน้ำหนักพระราชบัญญัติการศึกษาปี 2542 กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ให้กับเด็กไทยทุกคน ขณะเดียวกันภายใต้การขับเคลื่อนตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) ทำทนายของไทยซึ่งกำหนดให้เด็กทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายภายในปี 2558 อย่างไรก็ตามจากข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนปี 2552 - 2554 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติชี้ว่าเด็กไทยยังไม่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานครบทุกคนโดยเฉพาะเด็กยากจน เมื่อพิจารณาการเข้าถึงการศึกษาในเชิงพื้นที่พบว่า กลุ่มเด็กยากจนและเด็กที่มีความเสี่ยงที่จะจนในเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพฯ และปริมณฑลมีโอกาสน้อยในการได้รับการอบรมดูแลในช่วงปฐมวัย ขณะที่เด็กกลุ่มนี้ในภาคใต้ประสบปัญหาในการเข้าถึงการได้รับศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเช่นเดียวกัน

2.2.6.3 การสาธารณสุข

จากข้อมูลสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ในปี พ.ศ. 2556² พบว่าจังหวัดระนองมีสถานบริการทางด้านสาธารณสุขในสังกัดการดูแลของภาครัฐ รวมจำนวน 51 แห่ง (จำแนกเป็น โรงพยาบาลชุมชน 4 แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป 1 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 44 แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล 1 แห่ง และศูนย์สุขภาพชุมชนเขตเมือง 1 แห่ง) สถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน 14 แห่ง (เป็นโรงพยาบาล 1 แห่ง และคลินิกเวชกรรม 13 แห่ง) มีบุคลากรแพทย์ จำนวน 42 คน ทันตแพทย์ 18 คน เภสัชกร 30 คน พยาบาล 469 คนและเจ้าพนักงานสาธารณสุข 70 คน นอกจากนี้ยังมีบุคลากรอาสาสมัครด้านสาธารณสุขอีกจำนวน 2,950 คน

2.2.6.4 ปัญหาเสพติด และอาชญากรรม

สถานการณ์ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ประเมินจากสถิติคดี 5 กลุ่มในช่วง 3 ปี (ตุลาคม 2553 – กันยายน 2556) สรุปได้ดังนี้

1) คดีอุกฉกรรจ์ จำนวนคดีเกิดขึ้นเล็กน้อยและค่อนข้างคงที่ เนื่องจากการป้องกันและสืบสวนติดตามจับกุมมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการจัดสายตรวจกระจายครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง

²อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 21

2) **คดีเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ** เป็นจำนวนคดีที่เกิดขึ้นค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับความหนาแน่นทางประชากร ซึ่งยากต่อการป้องกัน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยมากใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะไล่ทำร้ายร่างกายกันบนถนนสาธารณะ ผ่านตามแยกต่างๆ แต่ไม่สามารถติดตามจับกุมได้ทันทีทันใดเนื่องจากขาดพยานชี้ชัดผู้ก่อเหตุและขาดความร่วมมือจากพยานบุคคลที่ไม่อยากพาตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับคดี ทำให้การติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุค่อนข้างจะเป็นเรื่องยากและเป็นภาระหนักของเจ้าหน้าที่

3) **คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน และคดีที่น่าสนใจ** เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามกระแสสังคมและเศรษฐกิจที่ผันผวน คดีส่วนใหญ่เกิดช่วงดึกสถานที่เปลี่ยว บริเวณที่ไม่มีผู้คน การติดตามจับกุมเป็นงานยากของเจ้าหน้าที่เนื่องจากขาดเบาะแสและพยานสำคัญ

4) **คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย** มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามกระแสด่านนิยมและความรุนแรงของสังคมและสถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบัน และเบาะแสการติดตามจับกุมยังทำได้ไม่เต็มประสิทธิภาพเนื่องจากกำลังพลผู้ปฏิบัติมีน้อยอีกทั้งขาดแคลนเครื่องมือและปัจจัยหนุนอื่นๆ

ทั้งนี้ พอสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังคงมีความบกพร่องและตอบสนองความคาดหวังของประชาชนได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากมีข้อจำกัดและอุปสรรคในการทำงานในหลายๆ ด้าน เช่น อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ พยานหลักฐาน และระบบการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 7 : รายงานคดีอาญาเปรียบเทียบของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดระนองปี พ.ศ. 2553 - 2556

ประเภทคดี	ต.ค.53 - ก.ย.54		ต.ค.54 - ก.ย.55		ต.ค.55 - ก.ย.56	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ
1. คดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ	17	14	16	14	18	8
2. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	102	75	91	76	102	76
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	147	73	131	72	134	71
4. คดีที่น่าสนใจ	76	21	92	29	110	35
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	2,130	2,382	2,588	2,825	2,691	2,922

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดระนอง(อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 17, หน้า 23-25)

ในส่วนของการดำเนินการแพร่ระบาดยาเสพติดในพื้นที่ พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี จากสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติด ในรอบปี พ.ศ. 2556 สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (รวมทุกข้อหา) ได้ 1,646 คดี ผู้ต้องหา จำนวน 1,726 คน พื้นที่ที่มีสถิติการจับกุมมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ อ.เมือง อ.กระบุรี และ อ.กะเปอร์ ยาเสพติดหลักที่มีการค้าในพื้นที่จังหวัดระนอง ได้แก่ ยาบ้า รองลงมาคือ พืชกระท่อม และกัญชา ยาเสพติดที่ควรเฝ้าระวัง ได้แก่ พืชกระท่อม และไอซ์ เนื่องจากพืชกระท่อมมีการนำมาแปรรูปเป็นน้ำกระท่อมต้ม/กระท่อมผง เป็นส่วนหลักของสีกุนร้อย หรือวัลทุคอล ซึ่งเป็นที่นิยมของกลุ่มวัยรุ่นในพื้นที่ ส่วนยาไอซ์ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน ซึ่งนิยมกันในกลุ่มผู้มีฐานะดี แต่ในปัจจุบันสามารถหาซื้อได้ง่ายขึ้น จึงทำให้เป็นที่นิยมในกลุ่มที่หลากหลายมากขึ้น กลุ่มผู้เสพยาเสพติด ได้แก่ กลุ่มวัยรุ่นว่างงาน กลุ่มอาชีพรับจ้าง กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเที่ยว กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา โดยจะใช้บ้านพัก/บ้านเช่า

ที่สาธารณะและแหล่งมั่วสุม เป็นสถานที่ในการเสพและจำหน่าย ส่วนใหญ่ผู้เสพจะมี อายุช่วง 18-24 ปี ส่วนกลุ่มนักค้าที่ถูกจับกุมและได้รับการประกันตัวหรือการพักโทษ เข้ามามีบทบาทในการค้ายาเสพติดมากขึ้น ใช้การทำงานในลักษณะเครือข่ายที่เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด เช่น จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา ภูเก็ต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นต้น ส่วนกลุ่มนักค้ารายใหม่จะผันตัวจากผู้เสพมาเป็นผู้ค้ารายย่อยมากขึ้น เส้นทางขนส่งลำเลียง ส่วนใหญ่ผู้ค้าจะลำเลียงยาเสพติดด้วยตนเองหรือบางรายผ่านเครือข่ายโดยใช้รถยนต์ส่วนบุคคล/รถโดยสารประจำทาง ฝากมากับรถโดยสารประจำทาง หรือขนส่งในรูปแบบของพัสดุไปรษณีย์มีต้นทางมาจากหลายพื้นที่ ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีชายแดนติดกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา มีแนวชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล จากสภาพที่ตั้งเป็นปัจจัยหนุนต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลักลอบนำเข้า-ส่งออกยาเสพติดตามแนวชายแดน จึงต้องมีมาตรการระวังและป้องกันเป็นพิเศษ

2.2.7 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.7.1 ทรัพยากรดิน

ลักษณะดินในพื้นที่จังหวัดระนองแยกตามลักษณะของเนื้อดินได้เป็นดินทรายดินร่วนดินเหนียวและดินปนกรวด ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 90 เป็นดินที่มีปัญหาต่อการเกษตรและไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกมากนัก

2.2.7.2 ทรัพยากรน้ำ

- แหล่งน้ำผิวดินหรือแหล่งน้ำธรรมชาติ จังหวัดระนองมีแม่น้ำลำคลองที่เกิดจากเทือกเขาทางด้านทิศตะวันออกเป็นส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นทางน้ำสายสั้นไหลลงสู่ทะเลอันดามันทางด้านทิศตะวันตกมีแม่น้ำห้วยลำธารและคลอง รวม 272 สาย ซึ่งในจำนวนนี้มีที่ใช้ในงานในฤดูแล้งได้ 261 สาย มีหนองบึง 21 แห่ง มีสภาพใช้งานได้ในฤดูแล้ง 20 แห่ง มีน้ำพุน้ำซับ 2 แห่ง มีสภาพใช้งานได้ในฤดูแล้งทั้งสองแห่ง และแหล่งน้ำอื่นๆ ที่มีสภาพใช้งานได้ในฤดูแล้งอีก 2 แห่ง

- แหล่งน้ำใต้ดิน ในจังหวัดระนองประกอบด้วย 1) น้ำใต้ดินในรูปรูพรุนของหินแหล่งน้ำเจ้าพระยา อยู่บริเวณที่ราบน้ำท่วมแควๆ และหุบเขาเล็กๆ ความลึกของชั้นน้ำไม่เกิน 200 ฟุต มีปริมาณน้ำ 20 – 100 แกลลอนต่อนาที่ น้ำมีคุณภาพดี 2) แหล่งน้ำใต้ดินบริเวณรอยต่อของหินเนื้อแน่นแหล่งน้ำจากหินปูนประกอบด้วยหินปูนในยุคเพอร์เมียนของหน่วยหินราชบุรีน้ำใต้ดินพบอยู่ในโพรงและรอยเลื่อนของหินปูนและหินดินดานมีปริมาณน้ำ 50-100 แกลลอนต่อนาที่ แต่บางแห่งที่เป็นโพรงหินปูนขนาดใหญ่อาจมีปริมาณน้ำมากถึง 500 แกลลอนต่อนาที่ คุณภาพน้ำเป็นน้ำกระด้างและ 3) แหล่งน้ำที่เกิดจากชั้นหินแปรของหินตะกอนยุคเพอร์เมียนถึงคาร์บอนิเฟอรัสซึ่งประกอบไปด้วยหินกลุ่มราชบุรีและแก่งกระเจานเป็นส่วนใหญ่จะพบชั้นของน้ำใต้ดินบริเวณรอยแตกและรอยต่อของชั้นหินซึ่งมีความลึกไม่แน่นอนโดยทั่วไปพบว่ามีปริมาณน้ำ 35-50 แกลลอนต่อนาที่ และมีคุณภาพดี

2.2.7.3 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์มีพื้นที่ป่าทั้งที่เป็นป่าบกและป่าชายเลน รวมจำนวน 1,651.72 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,032,325 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 50.08 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

ตารางที่ 8 : จำนวนพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2549

พื้นที่ป่าไม้	เนื้อที่ (ตร.กม.)	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด
รวมพื้นที่ทั้งจังหวัด	3,298.045	2,061,278	100
ป่าบก	1,400.82	875,512.50	42.47
ป่าชายเลน	250.91	156,812.50	7.61
รวมพื้นที่ป่าไม้	1,651.75	1,032,325.00	50.08

ที่มา: กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอ สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 27, หน้า 41)

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นเทือกเขาจำนวนมากและมีฝนตกชุกเกือบตลอดปี จึงทำให้มีสภาพป่าหลายชนิดอยู่ในพื้นที่ป่าส่วนใหญ่จะเป็นป่าดงดิบชื้นและป่าเบญจพรรณอยู่ทั่วไป นอกจากนี้จะเป็นทุ่งหญ้าเป็นหย่อมๆ พรรณไม้ที่พบจำนวนมาก ได้แก่ ยางยูงตะเคียน หลุมพอ ตะแบก กระบากจำปาป่า เสียดช่อตา เสืออินทนิลกอ ส่วนไม้พื้นล่างมีพวก ไม้ปาล์ม เต่าร้าง หมากป่า ระกำ หวาย เฟิร์น และเถาวัลย์ต่างๆ พรรณไม้ที่เป็นอาหารของสัตว์ป่า เช่น เหยี่ยว สะตอ มะขามป้อม มะกอก ไทรค้อแลน เป็นต้น

พื้นที่ป่าจังหวัดระนองได้รับการประกาศโดยกฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 13 ป่า เนื้อที่รวม 1,392,301 ไร่ และพระราชกฤษฎีกากำหนด เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ จำนวน 4 แห่ง เนื้อที่รวม 1,378,250 ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 5 แห่งเนื้อที่รวม 1,029,641 ไร่ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่สวนป่าที่ปลูกโดยกรมป่าไม้และองค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้ จำนวน 9 แห่งเนื้อที่รวม 30,871 ไร่

ส่วนป่าชายเลน พบมากบริเวณปากน้ำคลองละอุ่น ริมฝั่งลำน้ำกระบุรีด้าน เขาหินช้าง และบริเวณหมู่เกาะหน้าปากน้ำละอุ่น ป่าชายเลนของจังหวัดระนองได้รับการรับรองจาก องค์การยูเนสโกโดยการประกาศให้เป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลของโลก (Ranong Biosphere Reserve) เมื่อปี พ.ศ. 2540 ซึ่งมีความสำคัญในแง่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงและยังถือเป็นแหล่งผลิต อาหารที่สำคัญของท้องถิ่นด้วย

อย่างไรก็ตาม จังหวัดระนองประสบปัญหาการบุกรุกแผ้วถางป่าเช่นเดียวกับ พื้นที่อื่นๆ โดยส่วนใหญ่เป็นการบุกรุกเพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา และปาล์มน้ำมัน รวมทั้ง บุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อการประกอบอาชีพ

2.2.7.4 ทรัพยากรแร่

จังหวัดระนองมีทรัพยากรแร่ซึ่งสามารถกำหนดขอบเขตเป็นพื้นที่ แหล่งแร่ได้ 3 ชนิด คือ ดีบุก ดินขาว หินปูน มีเนื้อที่รวมกันประมาณ 456 ตารางกิโลเมตร และ จำแนกตามลักษณะการใช้ประโยชน์ได้เป็น 3 กลุ่มคือ 1) กลุ่มแร่เพื่อการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน และโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ ได้แก่ หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง และหินปูนที่ยังจำแนกประเภท ไม่ได้เนื่องจากไม่มีผลวิเคราะห์ทางเคมี 2) กลุ่มแร่เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมแบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มแร่โลหะ ได้แก่ ดีบุกและกลุ่มแร่อุตสาหกรรม ได้แก่ ดินขาว และหินปูนเพื่อ อุตสาหกรรมอื่นๆ และ 3) กลุ่มแร่เพื่อการเกษตร ได้แก่ โดโลไมต์

ในอดีตจังหวัดระนองเป็นแหล่งผลิตแร่ดีบุกที่สำคัญแหล่งหนึ่งของ ประเทศไทย ต่อมาเมื่อแร่ดีบุกมีราคาต่ำลงเหมือนแร่ดีบุกจึงปิดตัวลงเป็นจำนวนมาก และหันมาผลิต

แร่ดินขาวแทน โดยมีแร่ดิบเป็นแร่พลอยได้ ปัจจุบันในจังหวัดระนองมีประทานบัตรทำเหมืองแร่รวมทั้งสิ้น 7 แปลง เนื้อที่รวม 807 ไร่ 2 งาน 80 ตารางวา ซึ่งทั้งหมดเป็นแร่ดินขาว

2.2.7.5 สิ่งแวดล้อมอื่นๆ

1) **คุณภาพน้ำ** จังหวัดระนองแม้จะไม่ได้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคใต้ แต่ประสบปัญหาน้ำเสียซึ่งเกิดจากน้ำทิ้งจากบ้านเรือน ชุมชนและสถานประกอบการที่ไม่มีการบำบัดก่อนปล่อยน้ำทิ้ง ซึ่งจังหวัดได้ผลักดันให้มีศูนย์กำจัดขยะและบำบัดน้ำเสียรวมบริเวณตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการเรียบร้อยแล้ว

2) **คุณภาพอากาศ** จังหวัดระนองไม่มีข้อมูลการตรวจวัดคุณภาพอากาศ แต่มีข้อมูลร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อมของจังหวัดระนอง พบว่า มีการแจ้งเรื่องร้องเรียนด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากแหล่งกำเนิด คือ กลิ่นเหม็นจากโรงงานปลาป่น เนื่องจากจังหวัดระนองมีโรงงานที่ประกอบกิจการอาหารทะเลและการแปรรูปอาหารทะเลเป็นจำนวนมาก และการประกอบกิจการดังกล่าวจะมีเศษซากสัตว์ทะเลเหลือทิ้ง ซึ่งโรงงานปลาป่นสามารถกำจัดปัญหาเศษซากเหล่านี้ได้มาก แต่อย่างไรก็ตามการประกอบกิจการดังกล่าวจะมีกลิ่นเหม็นจากโรงงานสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง โดยเฉพาะพื้นที่ของเทศบาลตำบลปากน้ำ และเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ ขณะนี้อยู่ระหว่างการหามาตรการ แนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ลดลงหรือหมดไป

3) **คุณภาพชายหาด** ผลการประเมินคุณภาพชายหาดของจังหวัดระนองในปี พ.ศ. 2551 พบชายหาดที่มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอยู่ในระดับ 5 ดาว จำนวน 1 แห่ง คือ หาดบางเบน ซึ่งหาดดังกล่าวมีน้ำทะเลที่ใสสะอาด อากาศปลอดโปร่ง ไม่มีขยะตกค้าง มีความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และมีการจัดการด้านการท่องเที่ยวที่ดีมาก

4) **ปัญหาขยะมูลฝอย** มีการแบ่งพื้นที่กำจัดขยะมูลฝอยของจังหวัด 3 โซน มีปริมาณขยะประมาณ 239 ตัน/วัน และหากนับรวมจำนวนประชากรแฝงของจังหวัดระนอง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวชาวพม่าที่ขึ้นทะเบียน เมื่อคำนวณอัตราการเกิดมูลฝอยเฉลี่ยที่ 1.3 กิโลกรัม/คน/วัน คิดเป็นมูลฝอยที่เกิดจากประชากรแฝงประมาณ 23 ตัน/วัน รวมปริมาณขยะมูลฝอยของทั้งจังหวัด ประมาณ 262 ตันต่อวัน โดยในปัจจุบันจังหวัดระนองยังไม่มีสถานที่กำจัดขยะที่ถูกหลักสุขาภิบาล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ใช้วิธีการดำเนินการ เช่น เทกองบนพื้นดิน การฝังกลบ เผาในที่โล่ง เป็นต้น ประกอบกับประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะที่เหมาะสมตั้งแต่ระดับครัวเรือน ขาดการบริหารจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจนเป็นปัญหา เช่น ปัญหาสถานที่ทิ้งขยะ ปัญหามลพิษที่กระทบสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน เป็นต้น

5) **สถานการณ์ภัยทางธรรมชาติ** นอกเหนือจากประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและปัญหาด้านความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่แล้วนั้น ปัจจัยที่จังหวัดต่างๆ ในพื้นที่ภาคใต้รวมถึงจังหวัดระนองต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งคือสถานการณ์ภัยทางธรรมชาติประกอบด้วย

- **ปัญหาดินถล่ม** จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีความเสี่ยงต่อดินถล่มอยู่ในเกณฑ์สูง โดยอยู่ในระดับที่ 1 ที่เป็นสีแดง ดินมีโอกาสถล่มเมื่อมีปริมาณน้ำฝน 100 มิลลิเมตรต่อวัน หน้าดินขาดรากไม้ยึดเหนี่ยวและความลาดเอียงของพื้นที่มากกว่า 30 องศา ถ้าครบทั้ง 3 ปัจจัยก็มีโอกาสเกิดดินถล่มสูงมาก

- **ปัญหาภัยแล้ง** ที่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค รวมทั้งน้ำเพื่อการเกษตร สร้างความเดือดร้อนต่อการดำรงชีพและการประกอบอาชีพของประชาชนโดยทั่วไป ทั้งนี้การแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นจังหวัดร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเร่งดำเนินการแจกจ่ายน้ำตามชุมชนต่างๆ ที่ประสบปัญหาเพื่อบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนแก่ประชาชน ส่วนการแก้ไขปัญหาในระยะยาวทางจังหวัดระนองได้ประสานกรมชลประทานให้เร่งดำเนินการศึกษาและสำรวจเพื่อการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขึ้นในพื้นที่ต่างๆ ซึ่งพบว่าจังหวัดระนองไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำสำรองไว้ใช้ในช่วงหน้าแล้ง เป็นสาเหตุสำคัญให้จังหวัดระนองซึ่งเป็นจังหวัดที่มีฝนตกมากที่สุดของประเทศไทยประสบปัญหาขาดแคลนน้ำสำหรับใช้อุปโภค-บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรทุกปี

- **ปัญหาอุทกภัย** จากสภาพพื้นที่ของจังหวัดระนองที่เป็นภูเขาสูงและที่ราบลุ่มเชิงเขาประกอบกับได้รับลมมรสุมทั้งสองด้าน ทำให้มีปริมาณฝนตกบ่อย และเมื่อเกิดฝนตกหนักน้ำจะไหลแรงและเร็วจะเกิดน้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมขังในพื้นที่ที่ราบลุ่มในพื้นที่ต่างๆ หรือที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำ และดินโคลนถล่ม เช่น ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง เขตเทศบาลเมือง เนื่องจากระบบระบายน้ำไม่สามารถระบายน้ำได้อย่างทันทั่วถึง และแม่น้ำลำคลองในแต่ละพื้นที่มีสภาพตื้นเขินจากการทับถมของตะกอนดิน ทราบ และมีวัชพืชปกคลุมกีดขวางทางน้ำไหลการระบายน้ำลงสู่ทะเลทำได้ช้าเป็นปัญหาซ้ำซากที่เกิดขึ้นทุกปีแต่ไม่รุนแรงมากนักหากเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ปัจจุบันจังหวัดได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการขุดลอก คู คลอง ท่อระบายน้ำ และจัดทำแผนแก้ไขปัญหาน้ำท่วม รวมทั้งการฟื้นฟูการปลูกป่าในพื้นที่เสื่อมโทรม การปลูกป่าชายเลน

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชั้นนำ การเกษตรสร้างสรรค์ เมืองน่าอยู่มีประชาชน มีคุณภาพและประตูกการค้าผ่านแดนอันดามัน”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. เป็นเมืองท่องเที่ยวสุขภาพระดับชั้นนำ

เป้าประสงค์

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของระนองสามารถแข่งขันได้ทั้งภายในและต่างประเทศ และสร้างงานสร้างรายได้ให้ชุมชน

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว
- 2) เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
- 3) อัตราการขยายตัวของ การเข้าพักของนักท่องเที่ยว

2. การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่มั่นคง เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป้าประสงค์

เศรษฐกิจขยายตัวอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม เชื่อมโยงการเติบโตของเศรษฐกิจ
ชุมชนที่ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการผลิตการบริโภคและจำหน่ายอาหารปลอดภัยสู่เมืองที่มั่นคง
ทางด้านอาหาร
- 2) พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตภาคเกษตร (พัฒนาคุณภาพ/ลดต้นทุน
การผลิต) สร้างมูลค่าเพิ่มและส่งเสริมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 3) เสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนสู่การพึ่งตนเองที่ยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียง (ขับเคลื่อนโครงการพระราชดำริ, เศรษฐกิจพอเพียง)

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันต่อหน่วยการผลิต/ปี
- 2) ร้อยละการเพิ่มขึ้นของฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน (GAP)
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน

3. เป็นเมืองน่าอยู่ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและมีความปลอดภัยมั่นคงที่ยั่งยืน เป้าประสงค์

- 1) สังคมน่าอยู่ มีสุขอนามัยดีและมีคุณภาพการศึกษา
- 2) มีความสมดุลทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
- 3) ภัยพิบัติ อาชญากรรมและยาเสพติดลดลง

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
ของประชาชน
- 2) อนุรักษ์ฟื้นฟูและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและระบบสาธารณสุขให้ได้มาตรฐาน
- 4) เสริมสร้างภูมิคุ้มกันและความเข้มแข็งทางสังคม
- 5) เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและพัฒนา
ระบบบริหารจัดการด้านความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชากรที่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีเกินค่ามาตรฐาน
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคม
- 3) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรเพิ่มขึ้น
- 4) จำนวนสถานบริการสุขภาพที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน (HA)
- 5) ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปได้รับการคัดกรองเบาหวาน
- 6) ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปได้รับการคัดกรองความดันโลหิตสูง
- 7) ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี
- 8) ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมระดับความดันได้ดี

- 9) ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา/ส่งต่อ
- 10) ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา/ส่งต่อ
- 11) อัตราการตายต่อเกิดมีชีพ (อัตราต่อการเกิดมีชีพพันคน)
- 12) ความพึงพอใจของผู้ประสพภัยที่ได้รับการช่วยเหลือ
- 13) ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
- 14) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านเกณฑ์สมรรถนะการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
- 15) ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยที่สามารถนำกลับมารีไซเคิล
- 16) ร้อยละของการลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอย
- 17) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้
- 18) ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงประปาภูมิภาค
- 19) ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
- 20) ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
- 21) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจับกุมคดียาเสพติด
- 22) ร้อยละที่ลดลงต่อปีของคดีอาญา

4. เป็นประตูการค้าผ่านแดนฝั่งอันดามัน

เป้าประสงค์

จังหวัดระนองมีบทบาทที่สำคัญในการเชื่อมโยงด้านการค้าและการลงทุนของ
ไทย อาเซียน และกลุ่มประเทศ BIMSTEC

กลยุทธ์

1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้า
การลงทุนและการส่งออก

2) พัฒนาระบบบริหารจัดการ กฎระเบียบที่เอื้อต่อการค้าผ่านแดน

3) พัฒนาศักยภาพความพร้อมของผู้ประกอบการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มี
ศักยภาพ

4) พัฒนาระบบการตลาดและประชาสัมพันธ์ โดยเน้นการเจรจาการค้าระหว่าง
ประเทศ

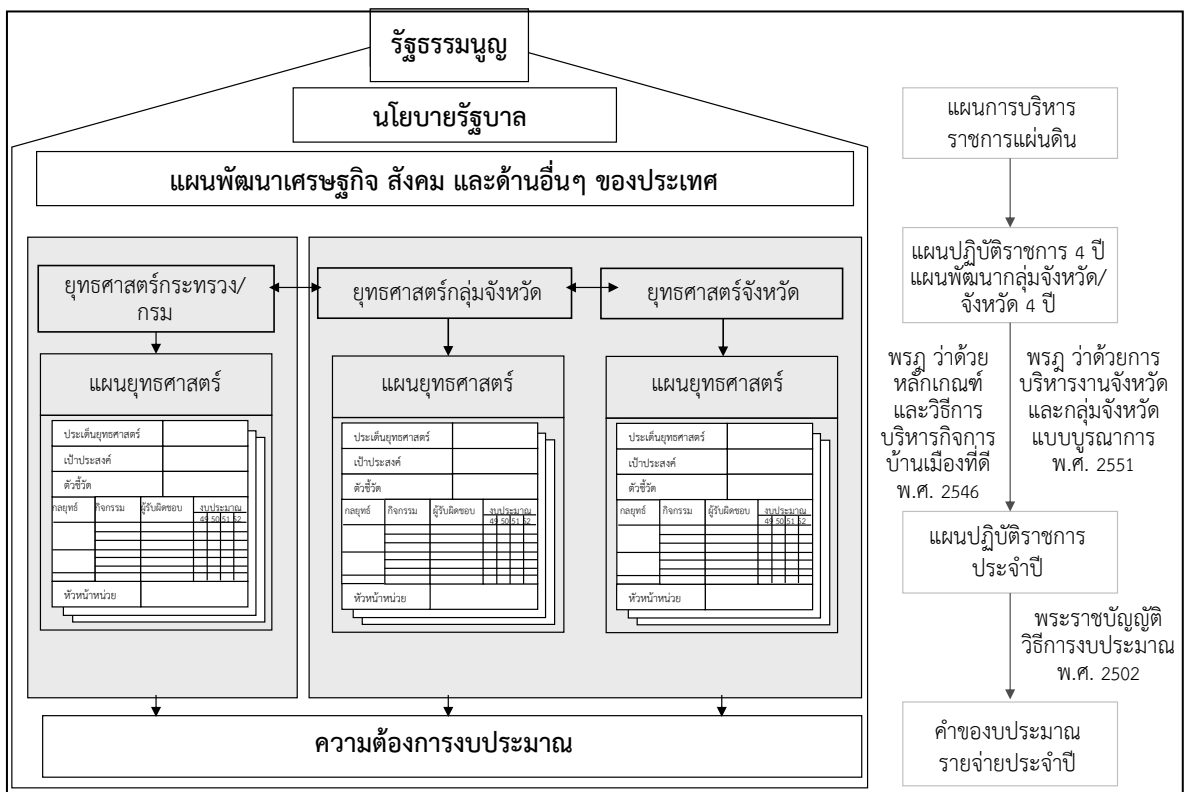
ตัวชี้วัด

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผ่านแดน

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลง แผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิด** **ตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลัก ของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณ สันับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิด การพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้³

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครอง ทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนา ขีดความสามารถของผู้ประกอบการทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุน ความมั่นคงด้านอาหารรวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการ แบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไก การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาส เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนา ประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

³สรุปประเด็นโดยผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 9 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรมจริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเองการเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสมการพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงการส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวมการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตรการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิตการสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆการพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาคการสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนการสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์และ 11 ตัวชี้วัดของจังหวัดระนองกับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดระนอง
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนมั่นคง เข้มแข็ง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 4 เป็นประตูการค้าผ่านแดนฝั่งอันดามัน
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ในทุกมิติ ทั้งการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ แต่ไม่ได้วางประเด็นยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค

ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดระนอง
1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-
2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. - การเพิ่มขึ้นของสถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐานที่กำหนด (HA) - ร้อยละความสำเร็จของตัวชี้วัดด้านสาธารณสุขที่สำคัญ - ร้อยละที่ลดลงต่อปีของคดีอาญาจำแนกแต่ละประเภท

ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดระนอง
3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมเพิ่มขึ้น - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันต่อหน่วยการผลิต/ปี - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผ่านแดน
4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านสุขภาพของประชาชน การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ที่มีได้ กำหนดตัวชี้วัดด้านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข การกระจายรายได้ในพื้นที่แต่อย่างใด

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อก้าวสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

- (1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น
(P : Gross Province Product)
 - การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
 - การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
 - คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น
- (2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น
(I : Per Capita Income)
 - ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
 - การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
 - การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
 - จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
 - จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น
- (3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น
(D : Distribution of Income)
 - ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด
 - การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
 - การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
 - การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่า่งสู่บ่น และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
 - การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น
- (4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น
(H : Gross Happiness Index)
 - สุขภาพแข็งแรง
 - มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
 - ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
 - ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
 - มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
 - มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
 - ไม่มีหนี้สิน
 - มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
 - มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
 - มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
 - มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
 - ไม่มีความผิด
 - ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น

- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
 - ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
 - มีจิตอาสา
 - เลี้ยงลูกได้ดี
 - ครอบครัวอบอุ่น
 - จิตใจเบิกบาน
- (5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง
(E : Government Expense)
- บุรณาการ
 - มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
 - ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
 - ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
 - ลดการเดินทาง
 - ลดเวลาการปฏิบัติ
 - ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
 - ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการ

ส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อการพัฒนา ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนา และศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆกับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ จะหมายถึงความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

ทั้งนี้การกำหนดตัวชี้วัดของจังหวัดระนองมีความสอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอ ในตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) ด้านความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index) โดยจังหวัดระนองกำหนดตัวชี้วัดเป็น “ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค” และ “ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา” นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องในตัวชี้วัดเรื่องสังคมอุดมปัญญา (PARKS) ด้านการเรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (Knowledge) โดยจังหวัดระนองกำหนดตัวชี้วัดเป็น “ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต” อย่างไรก็ตามจังหวัดยังมุ่งเน้นการจัดทำตัวชี้วัดที่เน้นเชิงปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่สะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่สะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดระนอง เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เป็นเมืองท่องเที่ยวสุขภาพระดับชั้นนำ

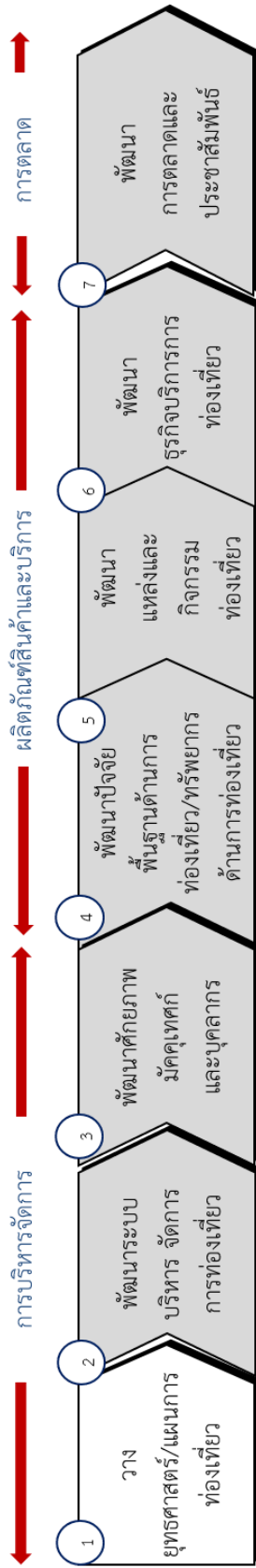
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”

ตารางที่ 12 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
เป็นเมืองท่องเที่ยวสุขภาพระดับชั้นนำ	การท่องเที่ยว --> การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จังหวัดระนอง มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีศักยภาพสูงทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ “ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”

- 2.1 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว
- 2.2 การพัฒนาและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างจังหวัด
- 2.3 การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 2.4 การสนับสนุนให้ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงทุน
- 2.5 การสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 3.1 การพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ / ผู้นำเที่ยว/บุคลากรการท่องเที่ยว
- 4.1 การพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรทางการท่องเที่ยว
- 4.2 การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
- 4.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเส้นทางถนนทั้งภายในและระหว่างจังหวัด
- 4.4 การจัดการปัญหาจากการท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิกูล ขยะและมลภาวะ
- 5.1 การสร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อาทิ พักผ่อน นอนอนเซ็น
- 5.2 การจัดทำมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
- 5.3 การฟื้นฟู/ปรับปรุง/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่น่าพักผ่อน
- 5.4 การยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความสะอาดในบ่อน้ำพุร้อน
- 6.1 การรับรองมาตรฐานที่พักและโรงแรม และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
- 6.2 การพัฒนามาตรฐานสินค้าของฝากและของที่ระลึก
- 6.3 การพัฒนามาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว
- 7.1 การประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว						
VC 2 : การพัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยว						
CSF 1 การรวบรวมและ จัดทำข้อมูล สารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยว	KPI 1.1 จำนวนผู้เยี่ยมชม แยก ตามสัญชาติ	Data 1.1.1 จำนวนผู้เยี่ยมชมชาวไทย (ราย)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
		Data 1.1.2 จำนวนผู้เยี่ยมชมชาวต่างประเทศ (ราย)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 1.2 ค่าใช้จ่ายของผู้เยี่ยมชม ต่อหัว	Data 1.2.1 ค่าใช้จ่ายของผู้เยี่ยมชมชาวไทย ต่อ หัวต่อคน (บาท)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
		Data 1.2.2 ค่าใช้จ่ายของผู้เยี่ยมชมชาว ต่างประเทศต่อหัวต่อคน (บาท)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 1.3 ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ย ของนักท่องเที่ยว	Data 1.3.1 ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว ชาวไทย (วัน)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
		Data 1.3.2 ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ (วัน)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 1.4 จำนวนสถานประกอบการ ธุรกิจท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้าน เช่ารถ	Data 1.4.1 จำนวนโรงแรมที่ถูกต้องตามกฎหมาย (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
		Data 1.4.2 จำนวนห้องพัก ตามโรงแรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
		Data 1.4.3 จำนวนร้านอาหารได้มาตรฐาน (แห่ง)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดระนอง
		Data 1.4.4 จำนวนผู้ประกอบการท่องเที่ยวบริษัท นำเที่ยว (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
		Data 1.4.5 จำนวนสมาคมชมรมที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 1.5 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยวของ จังหวัด	Data 1.5.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด (แห่ง)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
		Data 1.5.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมที่สำคัญ (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 1.6 รูปแบบการเดินทางของ นักท่องเที่ยวและข้อมูล ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	Data 1.6.1 ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยว (ประเภท)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 1.7 งบประมาณพัฒนา เครือข่ายและสารสนเทศ การท่องเที่ยว	Data 1.7.1 จำนวนงบประมาณพัฒนาเครือข่ายและ สารสนเทศการท่องเที่ยวจังหวัด (ล้านบาท)	ไม่มี	แผน	รายปี	สนง.จังหวัดระนอง
		Data 1.7.2 จำนวนงบประมาณพัฒนา เครือข่ายและสารสนเทศการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัด (ล้านบาท)	ไม่มี	แผน	รายปี	สนง.จังหวัดระนอง
CSF 2 การพัฒนาและ เชื่อมโยงเส้นทาง ท่องเที่ยวระหว่าง จังหวัด	KPI 2.1 เส้นทางและระยะทางถนน ที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัด	Data 2.1.1 เส้นทางการเดินรถสาธารณะ (เส้นทาง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ขนส่งจังหวัดระนอง
		Data 2.1.2 เส้นทางการบิน (เส้นทาง)	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่าอากาศยานจังหวัดระนอง
	KPI 2.2 รูปแบบของการคมนาคม ขนส่งต่างๆ อาทิ เส้นทาง รถบัส รถไฟ เครื่องบิน	Data 2.2.1 รูปแบบการคมนาคมขนส่ง (รูปแบบ)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ขนส่งจังหวัดระนอง
		Data 2.2.2 จำนวนเที่ยวบินเข้า-ออกจังหวัดระนอง (เที่ยว)	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่าอากาศยานจังหวัดระนอง
		Data 2.2.3 จำนวนรถโดยสารประจำทางเข้า-ออก จังหวัดระนอง (เที่ยว)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ขนส่งจังหวัดระนอง
CSF 3 การสร้างการมีส่วน ร่วมของชุมชน	KPI 3.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์ที่ บริหารโดยชุมชนและ ชาวบ้าน	Data 3.1.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์ที่บริหารโดย ชุมชนและชาวบ้าน (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 3.2 จำนวนเครือข่ายการ ท่องเที่ยวโดยชุมชน	Data 3.2.1 จำนวนอาสาสมัครรักษาความปลอดภัย ประชาชน (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจภูธรจ.ระนอง/ สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย จ.ระนอง/สถานี ตำรวจท่องเที่ยว จ.ระนอง/ อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว/ สนง.เทศบาลเมืองระนอง
		Data 3.2.2 จำนวนเครือข่ายการท่องเที่ยวโดย ชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 3.3 จำนวนชุมชนที่ได้รับการ อบรมเรื่องการบริหาร จัดการการท่องเที่ยว	Data 3.3.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการอบรมเรื่องการ บริหารจัดการการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 3.4 จำนวนกิจกรรมด้านการ อนุรักษ์ธรรมชาติที่จัดขึ้น ในชุมชน	Data 3.4.1 จำนวนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ ธรรมชาติที่จัดขึ้นในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 3.5 จำนวนร้านค้าขายของที่ ระลึกชุมชน	Data 3.5.1 จำนวนประเภทของที่ระลึกที่ผลิตโดย ชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง
		Data 3.5.2 จำนวนร้านค้าในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF4: การสนับสนุนให้ ภาคเอกชน และ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นลงทุน	KPI 4.1 จำนวนผู้ประกอบการด้าน การท่องเที่ยวรายใหม่	Data 4.1.1 จำนวนบริษัทท่องเที่ยวในจังหวัด รายใหม่ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด ระนอง
	KPI 4.2 จำนวนผู้ประกอบการด้าน การท่องเที่ยว (เดิม)	Data 4.2.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว (เดิม)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด ระนอง
	KPI 4.3 จำนวนเงินลงทุนด้านการ ท่องเที่ยวของ ผู้ประกอบการ	Data 4.3.1 จำนวนเงินลงทุนด้านการท่องเที่ยวของ ผู้ประกอบการ (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด ระนอง
CSF 5 การสร้างภาพ ลักษณ์ด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	KPI 5.1 จำนวนจุดและสถานที่ ร้องเรียนในจังหวัด	Data 5.1.1 จำนวนจุดและสถานที่ร้องเรียนใน จังหวัด แยกตามพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยว จ.ระนอง/ ศูนย์ดำรงธรรม/สถานี ตำรวจภูธร จ.ระนอง
	KPI 5.2 จำนวนและประเภทการ ร้องเรียนของนักท่องเที่ยว	Data 5.2.1 จำนวนครั้งที่ร้องเรียนของนักท่องเที่ยว (ครั้ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยว จ.ระนอง/ ศูนย์ดำรงธรรม/สถานี ตำรวจภูธร จ.ระนอง
		Data 5.2.2 จำนวนศูนย์รับเรื่องร้องเรียน และ ช่องทางการแจ้งเหตุ (จุด)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยว จ.ระนอง/ ศูนย์ดำรงธรรม/สถานี ตำรวจภูธร จ.ระนอง
		Data 5.2.3 จำนวนข้อร้องเรียนของนักท่องเที่ยวที่ ได้รับการแก้ปัญหา/ช่วยเหลือ	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยว จ.ระนอง/ ศูนย์ดำรงธรรม/สถานี ตำรวจภูธร จ.ระนอง

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 5.3 คดีความที่เกิดขึ้นกับ นักท่องเที่ยว	Data 5.3.1 จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับ นักท่องเที่ยว (คดี)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยว จ.ระนอง/ ศูนย์ดำรงธรรม/สถานี ตำรวจภูธร จ.ระนอง
		Data 5.3.2 มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยว จ.ระนอง/ ศูนย์ดำรงธรรม/สถานี ตำรวจภูธร จ.ระนอง
		Data 5.3.3 ตำรวจท่องเที่ยวในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยว จ.ระนอง
		Data 5.3.4 จำนวนพื้นที่ที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับ นักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจภูธร จ.ระนอง
	KPI 5.4 อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับ นักท่องเที่ยว	Data 5.4.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่ประสบอุบัติเหตุ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจท่องเที่ยว จ.ระนอง/สถานีตำรวจภูธร จ.ระนอง
VC 3 : การพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร						
CSF 6 การพัฒนามาตรฐาน มัคคุเทศก์/ ผู้นำเที่ยว/บุคลากร การท่องเที่ยว	KPI 6.1 จำนวนมัคคุเทศก์ใน จังหวัด	Data 6.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ในจังหวัด (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
		Data 6.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 6.2 จำนวนผู้ขอจดทะเบียน เป็นมัคคุเทศก์ใหม่/ต่ออายุ	Data 6.2.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียนเป็นมัคคุเทศก์ ใหม่/ต่ออายุ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 6.3 งบประมาณในการพัฒนา ศักยภาพบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว	Data 6.3.1 จำนวนงบประมาณในการพัฒนา ศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว จังหวัด (ล้านบาท)	ไม่มี	แผน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 6.4 จำนวนบุคลากรที่ทำงาน ในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทธุรกิจ	Data 6.4.1 จำนวนบุคลากรที่ทำงานในธุรกิจด้าน การท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 6.5 จำนวนสถานศึกษาใน จังหวัดที่เปิดฝึกอบรม บุคลากรท่องเที่ยว	Data 6.5.1 จำนวนสถานศึกษาในจังหวัดที่เปิด ฝึกอบรมบุคลากรท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	วิทยาลัยชุมชนระนอง
		Data 6.5.2 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรฝึกอบรมการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	วิทยาลัยชุมชนระนอง
	VC 4 : การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว/ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว					
CSF 7 การพัฒนาและฟื้นฟู ทรัพยากรทางการ ท่องเที่ยว	KPI 7.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่อยู่ในความดูแลของ องค์การบริหารส่วน ท้องถิ่น	Data 7.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในความดูแล ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 7.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน อุทยานแห่งชาติ	Data 7.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการขึ้น ทะเบียนอุทยานแห่งชาติ (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 8 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเพื่อการ ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	KPI 8.1 จำนวนงบประมาณการ ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อ การท่องเที่ยว	Data 8.1.1 จำนวนงบประมาณการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	ไม่มี	แผน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง/ สนง.จังหวัดระนอง
CSF 9 พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน โดยเฉพาะ เส้นทางถนนทั้ง ภายในและระหว่าง จังหวัด	KPI 9.1 จำนวนท่ารถและจุดจอด รถโดยสารสาธารณะ	Data 9.1.1 จำนวนท่ารถและจุดจอดรถโดยสาร สาธารณะ (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ขนส่งจังหวัดระนอง
	KPI 9.2 งบประมาณสนับสนุนการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	Data 9.2.1 จำนวนงบประมาณสนับสนุนการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวจังหวัด (ล้านบาท)	ไม่มี	แผน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
		Data 9.2.2 จำนวนงบประมาณสนับสนุนการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด (ล้านบาท)	ไม่มี	แผน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
		Data 9.2.3 จำนวนงบประมาณสนับสนุนที่ใช้ในการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วย การแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก (ล้านบาท)	ไม่มี	แผน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
		Data 9.2.4 จำนวนงบประมาณส่งเสริมการลงทุน สร้างศูนย์สุขภาพ (ล้านบาท)	ไม่มี	แผน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 10 การจัดการปัญหา จากการท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิกูล ขยะ และมลภาวะ	KPI 10.1 แหล่ง/โรงงานกำจัดขยะในพื้นที่	Data 10.1.1 แหล่งกำจัดขยะในพื้นที่ (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดระนอง
	KPI 10.2 จำนวนผู้ร้องเรียนปัญหามลภาวะจากการท่องเที่ยวในพื้นที่	Data 10.2.1 จำนวนผู้ร้องเรียนปัญหามลภาวะจากการท่องเที่ยวในพื้นที่ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดระนอง
VC 5 : การพัฒนา แหล่งและกิจกรรม ท่องเที่ยว						
CSF 11 การสร้างสรรค กิจกรรมท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ อาทิ พักร้อน นอนออนเซน	KPI 11.1 จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดในแต่ละปี	Data 11.1.1 จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดในแต่ละปี (กิจกรรม)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง
	KPI 11.2 จำนวนสถานประกอบการที่ให้บริการแช่น้ำแร่ร้อน	Data 11.2.1 จำนวนสถานประกอบการที่ให้บริการแช่น้ำแร่ร้อน (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง
CSF 12 การจัดทำมาตรฐาน แหล่งท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ	KPI 12.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 12.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน (แห่ง)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง
	KPI 12.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวระดับจังหวัด	Data 12.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินคุณภาพ (แห่ง)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 13 การฟื้นฟู/ปรับปรุง/ พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวธรรมชาติ	KPI 13.1 จำนวนบ่อน้ำพุร้อนของ จังหวัด	Data 13.1.1 จำนวนบ่อน้ำพุร้อนของจังหวัด (แห่ง)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 13.2 จำนวนบ่อน้ำพุร้อนที่มี ความสมบูรณ์และได้ มาตรฐานการจัดการสากล	Data 13.2.1 จำนวนบ่อน้ำพุร้อนที่มีความสมบูรณ์ และได้มาตรฐาน (แห่ง)	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 13.3 จำนวนและรายได้จาก ผู้เข้าใช้บ่อน้ำพุร้อน	Data 13.3.1 จำนวนผู้เข้าใช้บ่อน้ำพุร้อน (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว
		Data 13.3.2 รายได้จากผู้เข้าใช้บ่อน้ำพุร้อน (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว
CSF 14 การยกระดับ คุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก ในบ่อน้ำพุร้อน	KPI 14.1 จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่ มีป้ายบอกทางหรือแสดง รายละเอียดเป็น ภาษาอังกฤษ/ภาษา ประเทศเพื่อนบ้าน	Data 14.1.1 จำนวนป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว ที่เป็นภาษาอังกฤษ/ภาษาประเทศ เพื่อนบ้าน (ป้าย)	มี	ทะเบียน	รายปี	แขวงการทางระนอง
	KPI 14.2 จำนวนสถานที่ท่องเที่ยว ที่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้พิการ	Data 14.2.1 จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่มีการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 14.3 จำนวนห้องอาบน้ำและ สิ่งอำนวยความสะดวกใน บ่อน้ำพุร้อน	Data 14.3.1 จำนวนห้องอาบน้ำและสิ่งอำนวยความสะดวกในบ่อน้ำพุร้อน (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว
VC 6 : การพัฒนา ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว						
CSF 15 การรับรอง มาตรฐานที่พักและ โรงแรม และธุรกิจที่ เกี่ยวเนื่อง	KPI 15.1 ข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคล โรงแรม ที่พักและธุรกิจ เกี่ยวเนื่อง	Data 15.1.1 จำนวนการจดทะเบียนนิติบุคคล โรงแรม ที่พักและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 15.2 จำนวนโรงแรม ที่พักที่ผ่าน มาตรฐานการรับรอง คุณภาพ	Data 15.2.1 จำนวนโรงแรม ที่พักที่ผ่านมาตรฐาน การรับรองคุณภาพ (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 15.3 อัตราการเข้าพักของ โรงแรม ที่พักทั้งหมดใน จังหวัด	Data 15.3.1 อัตราการเข้าพักของโรงแรม ที่พัก ทั้งหมดในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 15.4 จำนวนสปา สถานที่ให้บริการ ด้านสุขภาพที่ผ่านมาตรฐาน การรับรองคุณภาพ	Data 15.4.1 จำนวนสปา สถานที่ให้บริการด้านสุขภาพ ที่ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพ (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดระนอง

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 15.5 จำนวนผู้ผ่านการประเมิน ความรู้ผู้ดำเนินการสปา เพื่อสุขภาพ	Data 15.5.1 จำนวนผู้ผ่านการอบรมความรู้ ด้านสปา เพื่อสุขภาพ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดระนอง
CSF 16 การพัฒนามาตรฐาน สินค้าของฝากและ ของที่ระลึก	KPI 16.1 จำนวนสินค้าของฝาก (OTOP) ระดับ 5 ดาวของ จังหวัด	Data 16.1.1 จำนวนสินค้าของฝาก OTOP ระดับ 5 ดาว ในจังหวัด (ประเภท)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง
	KPI 16.2 มูลค่ายอดขาย OTOP ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ จำแนกตาม จังหวัด	Data 16.2.1 มูลค่ายอดขายสินค้า OTOP ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง
CSF 17 การพัฒนามาตรฐาน ธุรกิจนำเที่ยว	KPI 17.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ ได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 17.1.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
VC 7 : การพัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์						
CSF 18 การประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์	KPI 18.1 จำนวนการประชาสัมพันธ์ ประสบการณ์การท่องเที่ยว (Review) ผ่านสื่อต่างๆ อาทิ นิติสาร ทีวี	Data 18.1.1 จำนวนการประชาสัมพันธ์ ประสบการณ์การท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ	มี	ผังรายการ	รายปี	สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัด ระนอง/สถานีวิทยุ อสมท. จังหวัดระนอง/สถานี วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดระนอง/อบจ.ระนอง

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 18.2 จำนวนงบประมาณส่งเสริม การประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยว	Data 18.2.1 จำนวนงบประมาณส่งเสริมการ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัด (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัด ระนอง/อบจ.ระนอง
	KPI 18.3 จำนวนงบประมาณ ประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวภายในจังหวัด	Data 18.3.1 จำนวนงบประมาณประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวภายในจังหวัด (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง
	KPI 18.4 จำนวนงานเทศกาลที่ได้รับ การยอมรับและเป็นที่รู้จัก ในระดับนานาชาติ	Data 18.4.1 จำนวนงานเทศกาลที่ได้รับการยอมรับ และเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เป็นเมืองท่องเที่ยวสุขภาพระดับชั้นนำ โดยมีผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) คือ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 80 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 72 รายการ และเป็นรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บจำนวน 8 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวน ข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		-	(5 CSFs, 21 KPIs)	(1 CSF, 5 KPIs)	(4 CSFs, 7 KPIs)	(4 CSFs, 10 KPIs)	(3 CSFs, 8 KPIs)	(1 CSF, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	72 (90%)	-	38	6	5	11	8	4
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	8 (10%)	-	2	1	5	-	-	-
รวม	80 (100%)	-	40	7	10	11	8	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 15 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.7.1 จำนวนงบประมาณพัฒนา เครือข่ายและสารสนเทศการท่องเที่ยว จังหวัด (ล้านบาท)	สนง.จังหวัดระนอง	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรมประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.7.2 จำนวนงบประมาณพัฒนา เครือข่ายและสารสนเทศการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัด (ล้านบาท)	สนง.จังหวัดระนอง	
Data 6.3.1 จำนวนงบประมาณในการ พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยวจังหวัด (ล้านบาท)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง	
Data 8.1.1 จำนวนงบประมาณการดูแล รักษาสีแกวล้อมเพื่อการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง/ สนง.จังหวัดระนอง	
Data 9.2.1 จำนวนงบประมาณสนับสนุน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจังหวัด (ล้านบาท)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง	
Data 9.2.2 จำนวนงบประมาณสนับสนุน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด (ล้านบาท)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง	
Data 9.2.3 จำนวนงบประมาณสนับสนุน ที่ใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง สุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยและแพทย์ ทางเลือก (ล้านบาท)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง	
Data 9.2.4 จำนวนงบประมาณส่งเสริม การลงทุนสร้างศูนย์สุขภาพ (ล้านบาท)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ระนอง	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่มั่นคง เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

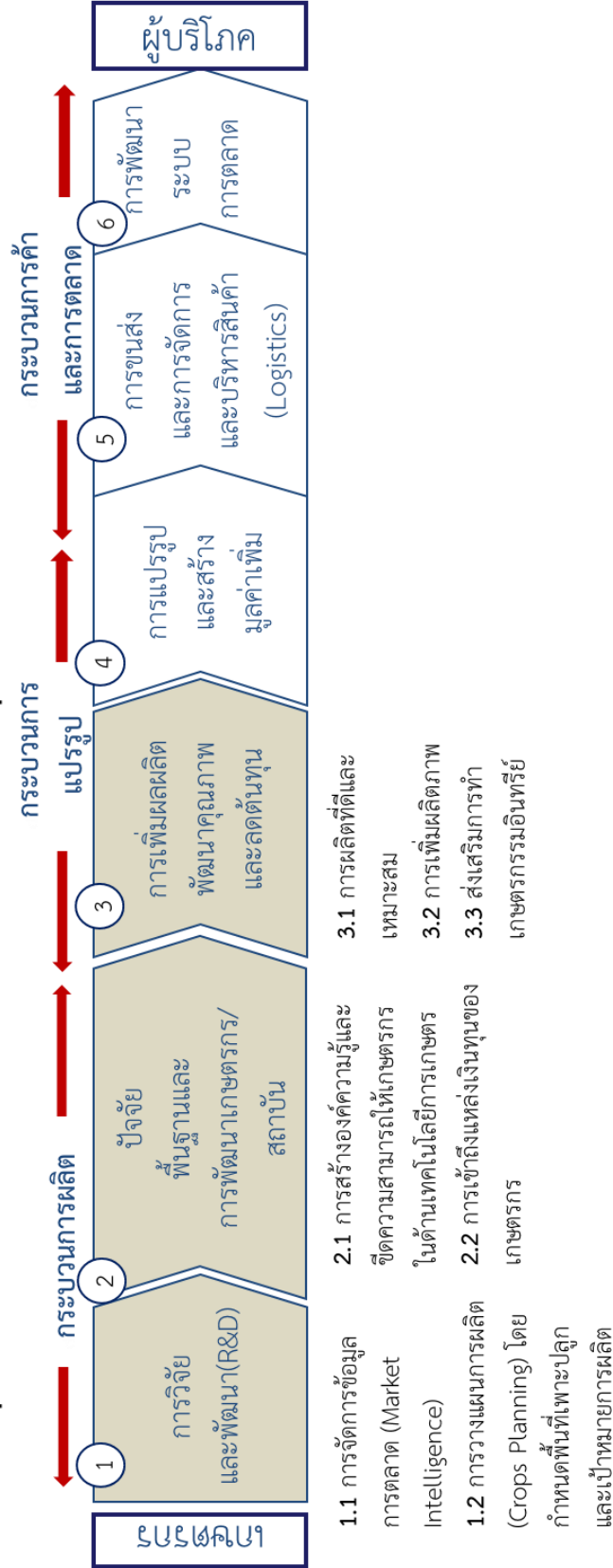
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ทุเรียน”

ตารางที่ 16 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่มั่นคง เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	เกษตรกรรม --> ทุเรียน	ทุเรียน
สรุปเหตุผลสนับสนุน - ทุเรียน เป็นผลไม้ใหม่ที่กำลังเติบโตได้ดี จึงควรสนับสนุนให้มีการเพาะปลูกเพื่อสร้างมูลค่าทางการค้าให้กับจังหวัด		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ทุเรียน”

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ทุเรียน”

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทุเรียน”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D)						
CSF 1 การจัดการข้อมูลการตลาด (Market Intelligence)	KPI 1.1 ข้อมูลการตลาดและความต้องการของผู้บริโภค	Data 1.1.1 จำนวนผลผลิตทุเรียนออกสู่ตลาด (ตัน)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
		Data 1.1.2 ข้อมูลราคาตลาด (ราคาขายภายในประเทศ) (บาท/ก.ก.)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร(สศก)/ สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ. ระนอง
		Data 1.1.3 ข้อมูลราคาตลาด (ราคาส่งออก) (บาท/ก.ก.)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร(สศก)/ สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.ระนอง
		Data 1.1.4 จำนวนบววิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภค	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร(สศก)/ สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.ระนอง
	KPI 1.2 การวิเคราะห์คู่แข่ง (ผู้ปลูกทุเรียนในพื้นที่อื่นๆ)	Data 1.2.1 จำนวนบทความ/บทวิเคราะห์ของผู้ปลูกทุเรียนในพื้นที่อื่นๆ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร(สศก)/ สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.ระนอง

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทุเรียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 การวางแผนการผลิต (Crops Planning) โดยกำหนดพื้นที่เพาะปลูกและเป้าหมายการผลิต	KPI 2.1 แผนการผลิต (Crop planning) ที่ได้รับความเห็นชอบจากเกษตรกรและผู้มีส่วนร่วม	Data 2.1.1 จำนวนพื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
		Data 2.1.2 จำนวนพื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
		Data 2.1.3 ประมาณการผลผลิตทางการเกษตรตลอดทั้งปี (ตัน)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
		Data 2.1.4 ประมาณการแนวโน้มราคาของผลผลิต (บาท/ก.ก.)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
VC 2 : ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร/สถาบัน						
CSF 3 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกรในด้านเทคโนโลยีการเกษตร	KPI 3.1 ร้อยละของเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	Data 3.1.1 ร้อยละของเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
		Data 3.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรมการให้ความรู้ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
		Data 3.1.3 จำนวนของการอบรมเกษตรกรในพื้นที่ (ครั้ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทุเรียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของเกษตรกร	KPI 4.1 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืมได้	Data 4.1.1 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืม (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
VC 3 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน						
CSF 5 การผลิตที่ดีและเหมาะสม	KPI 5.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐานและระบบการรับรองที่จังหวัดจัดทำเสร็จ	Data 5.1.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐานและระบบ(ขั้นตอน) ที่จังหวัดจัดทำเสร็จ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
	KPI 5.2 จำนวนผู้ปลูกทุเรียนที่ผ่านเกณฑ์รับรองตามหลักการการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP)	Data 5.2.1 จำนวนผู้ปลูกทุเรียนที่ผ่านเกณฑ์รับรองตามหลักการการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
CSF 6 การเพิ่มผลิตภาพ	KPI 6.1 ผลผลิตทุเรียนที่ผลิตได้ในจังหวัด	Data 6.1.1 ปริมาณผลผลิตทุเรียนที่ผลิตได้ในจังหวัด (ตัน)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
	KPI 6.2 ผลผลิตทุเรียนต่อไร่	Data 6.2.1 ปริมาณผลผลิตทุเรียนต่อไร่ (ตัน)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทุเรียน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 7 ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมอินทรีย์	KPI 7.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร/เกษตรอินทรีย์	Data 7.1.1 จำนวนการใช้ปุ๋ยเคมีของเกษตรกรเฉลี่ยต่อไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.ระนอง
		Data 7.1.2 สัดส่วนเกษตรกรที่มีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.ระนอง
		Data 7.1.3 ปริมาณการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เฉลี่ยต่อไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จ.ระนอง
VC 4 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม						
VC 5 : การขนส่งและการจัดการและบริหารสินค้า (Logistics)						
VC 6 : การพัฒนาระบบการตลาด						

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ทุเรียน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่มั่นคงเข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมี ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) คือ “ทุเรียน” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 20 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บครบถ้วน จำนวน 20 รายการ และได้มีการกำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 18 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ทุเรียน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(2 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 5 KPIs)	-	-	-
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	20 (100%)	9	4	7	-	-	-
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-	-
รวม	20 (100)%	9	4	7	-	-	-

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เป็นเมืองน่าอยู่ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและมีความปลอดภัยมั่นคงที่ยั่งยืน

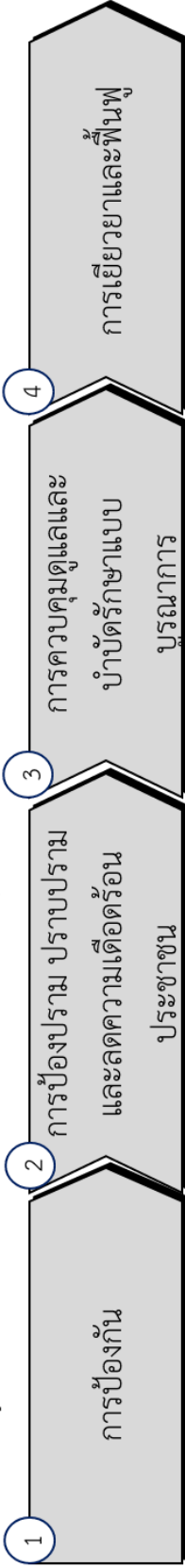
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “ยาเสพติด”

ตารางที่ 19 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
เป็นเมืองน่าอยู่ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและมีความปลอดภัยมั่นคงที่ยั่งยืน	คุณภาพชีวิตที่ดี ->สังคม ->ยาเสพติด	ยาเสพติด
สรุปเหตุผลสนับสนุน - ปัญหายาเสพติดในจังหวัดระนอง เป็นปัญหาที่ค่อนข้างรุนแรง ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการนำไปสู่ปัญหาสังคมอื่นๆ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยอง 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ประเด็นสำคัญ “ยาเสพติด”

1.1 การสกัดกั้นการนำเข้ายาเสพติดตามแนวชายแดน

1.2 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ประชาสังคม

1.3 ส่งเสริมกิจกรรมการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกเรื่องยาเสพติดในโรงเรียน

1.4 การสร้างความตระหนักให้กับผู้ประกอบการ และชุมชน

1.5 การพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้นำต้นแบบในสังคม

1.6 พัฒนาปรับปรุงพื้นที่สหพันธการของชุมชน

1.7 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านยาเสพติดนอกห้องเรียน

1.8 เสริมสร้างกิจกรรมสร้าง

ความสัมพันธ์ สามัคคีในครอบครัว และชุมชน

2.1 ส่งเสริมมาตรการ / เครื่องมือในการตรวจสอบและป้องกัน

ยาเสพติดในสถานประกอบการ

2.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนโดยตรวจสอบ และสังเกตุการณ์

3.1 การพัฒนามาตรฐานของสถานบำบัด

3.2 การส่งเสริมการเข้ารับการบำบัดของผู้ติดยา

3.3 พัฒนาศักยภาพในเรื่องของการบำบัดยาเสพติด

3.4 การพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้เสริมให้ผู้ต้องขัง

4.1 การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและใจ

4.2 การพัฒนาติดตามสภาพการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

4.3 การจัดหางานและส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ได้รับการบำบัดแล้ว/ผู้พ้นโทษ

4.4 การส่งเสริมกิจกรรมร่วมกันในสังคมให้กับผู้ได้รับการบำบัดแล้ว

3.3.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด”

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การป้องกัน						
CSF 1 การสกัดกั้นการนำเข้า ยาเสพติดตามแนวชายแดน	KPI 1.1 จำนวนด่านตรวจยาเสพติดบริเวณ พรมแดนประเทศเพื่อนบ้าน	Data 1.1.1 จำนวนด่านตรวจยาเสพติดบริเวณ พรมแดนประเทศเพื่อนบ้าน (ด่าน)	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 1.2 จำนวนครั้งของกิจกรรมความ ร่วมมือในการป้องกันการลักลอบ ขนยาเสพติดกับประเทศเพื่อนบ้าน	Data 1.2.1 จำนวนครั้งของกิจกรรมความ ร่วมมือในการป้องกันการลักลอบ ขนยาเสพติด (ครั้ง)	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
CSF 2 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วม ของชุมชน ประชาสังคม	KPI 2.1 จำนวนการจัดกิจกรรมหรือ โครงการสร้างการมีส่วนร่วม ป้องกันยาเสพติดในชุมชน	Data 2.1.1 จำนวนการจัดกิจกรรมการมีส่วน ร่วมป้องกันยาเสพติดในชุมชน (ครั้ง)	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 2.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ในชุมชน	Data 2.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน (คน)	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 2.3 จำนวนครั้งของประชาชนที่แจ้งชี้ เบาะแสยาเสพติดในชุมชน	Data 2.3.1 จำนวนครั้งของประชาชนแจ้ง เบาะแสยาเสพติดในชุมชน (ครั้ง)	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3 ส่งเสริมกิจกรรมการให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึกเรื่อง ยาเสพติดในโรงเรียน	KPI 3.1 จำนวนกิจกรรมในการให้ ความรู้ และสร้างจิตสำนึกเรื่อง ยาเสพติดตามสถานศึกษา	Data 3.1.1 จำนวนครั้งของกิจกรรมให้ ความรู้เรื่องจิตสำนึกยาเสพติด ในสถานศึกษา (ครั้ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 3.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 3.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 3.3 สัดส่วนของนักเรียน ผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ที่เข้า ร่วมกิจกรรมมีการตระหนักและ เข้าใจในเรื่องของยาเสพติด	Data 3.3.1 จำนวนสัดส่วนนักเรียนที่เข้าร่วม กิจกรรมเข้าใจในเรื่องยาเสพติด (ร้อยละ)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
		Data 3.3.2 จำนวนสัดส่วนผู้ปกครองที่เข้าร่วม กิจกรรมเรื่องยาเสพติด (ร้อยละ)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
		Data 3.3.3 จำนวนสัดส่วนของเจ้าหน้าที่ของ โรงเรียนที่เข้าใจเรื่องยาเสพติด (ร้อยละ)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
CSF 4 การสร้างตระหนักให้กับ ผู้ประกอบการ และชุมชน	KPI 4.1 จำนวนกิจกรรมในการสร้างการ รับรู้ตามองค์กร หน่วยงาน หรือ สถานที่ชุมชน	Data 4.1.1 จำนวนกิจกรรมสร้างความรู้ตาม องค์กร หน่วยงาน (ครั้ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 4.2 จำนวนหน่วยงานที่มีการตื่นตัวใน เรื่องของยาเสพติด	Data 4.2.1 จำนวนหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนที่ให้ความช่วยเหลือ หรือมี ส่วนร่วมในกิจกรรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.คุมประพฤติจังหวัดระนอง
		Data 4.2.2 จำนวนตัวแทนจากองค์กร และ หน่วยงานที่เข้าร่วม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.คุมประพฤติจังหวัดระนอง
	KPI 4.3 จำนวนโรงงานสีขาว ที่ได้รับรอง ปลอดยาเสพติด	Data 4.3.1 จำนวนโรงงานสีขาวที่ได้รับรอง ปลอดยาเสพติด (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
CSF 5 การพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้นำ ต้นแบบในสังคม	KPI 5.1 จำนวนกิจกรรมในการพัฒนา เยาวชนต้นแบบ	Data 5.1.1 จำนวนกิจกรรมในการพัฒนา เยาวชนต้นแบบ (กิจกรรม)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 5.2 จำนวนเยาวชนต้นแบบที่ได้รับการ พัฒนา	Data 5.2.1 จำนวนเยาวชนต้นแบบที่ได้รับการ พัฒนา (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
CSF 6 พัฒนาปรับปรุงพื้นที่สันติภาพ ของชุมชน	KPI 6.1 จำนวนสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุง และพัฒนาในการเป็นพื้นที่ สันติภาพ	Data 6.1.1 จำนวนสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุง และพัฒนาในการเป็นพื้นที่ สันติภาพ (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 6.2 งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่	Data 6.2.1 จำนวนงบประมาณในการพัฒนา พื้นที่ (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.คุมประพฤติจังหวัดระนอง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 6.3 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่	Data 6.3.1 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ (กิจกรรม)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 6.4 จำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการใน พื้นที่	Data 6.4.1 จำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการใน พื้นที่ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
CSF 7 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้าน ยาเสพติดนอกห้องเรียน	KPI 7.1 จำนวนสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุง และพัฒนาในการเป็นแหล่งเรียนรู้ ด้านยาเสพติด	Data 7.1.1 จำนวนสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุง และพัฒนาในการเป็นแหล่งเรียนรู้ ด้านยาเสพติด (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 7.2 งบประมาณในการพัฒนาแหล่ง เรียนรู้ด้านยาเสพติด	Data 7.2.1 จำนวนงบประมาณในการพัฒนา แหล่งเรียนรู้ด้านยาเสพติด (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 7.3 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแหล่ง เรียนรู้	Data 7.3.1 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแหล่ง เรียนรู้ (กิจกรรม)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 7.4 จำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการใน แหล่งเรียนรู้	Data 7.4.1 จำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการใน แหล่งเรียนรู้ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 8 เสริมสร้างกิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์ สามัคคีใน ครอบครัวและชุมชน	KPI 8.1 จำนวนกิจกรรมที่มีการจัดขึ้นมา	Data 8.1.1 จำนวนกิจกรรมที่มีการจัดขึ้นมา (กิจกรรม)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
		Data 8.1.2 จำนวนหน่วยงาน และรายชื่อ ที่ ช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.คุมประพฤติจังหวัดระนอง
	KPI 8.2 งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	Data 8.2.1 จำนวนงบประมาณที่ใช้ในการจัด กิจกรรม (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 8.3 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 8.3.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
VC 2 : การป้องกันปราบปราม และลดความเดือดร้อนประชาชน						
CSF 9 ส่งเสริมมาตรการ/เครื่องมือ ในการตรวจสอบและป้องกัน ยาเสพติดในสถานประกอบการ	KPI 9.1 สัดส่วนของผู้ติดยาเสพติดต่อ ประชากรในจังหวัด	Data 9.1.1 จำนวนสัดส่วนของผู้ติดยา เสพติดต่อประชากรในจังหวัด (ร้อยละ)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 9.2 จำนวนคดีด้านยาเสพติดที่มีการ จับกุมหรือร้องเรียนในจังหวัด	Data 9.2.1 จำนวนคดีด้านยาเสพติดที่มีการ จับกุมหรือร้องเรียนในจังหวัด (คดี)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 9.3 จำนวนด่าน/จุดตรวจยาเสพติดใน จังหวัด	Data 9.3.1 จำนวนด่าน/จุดตรวจยาเสพติดใน จังหวัด (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง/สถานีตำรวจภูธร จังหวัดระนอง
CSF 10 สร้างเครือข่ายความร่วมมือใน ชุมชนโดยตรวจสอบ และ สังเกตการณ์	KPI 10.1 จำนวนอาสาสมัครป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมส่วน ท้องถิ่น จำแนกตามประเภท เครือข่าย (เช่น ชุดรักษาความ ปลอดภัยหมู่บ้าน) และพื้นที่	Data 10.1.1 จำนวนอาสาสมัครป้องกัน ปราบปราม (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 10.2 จำนวนหน่วยงานหลักด้านการ ป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด ในชุมชน	Data 10.2.1 จำนวนหน่วยงานหลักด้านการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในชุมชน (หน่วย)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 10.3 จำนวนเครือข่ายหน่วยงาน พันธมิตรในการร่วมป้องกัน และ ปราบปรามยาเสพติดในชุมชนกับ หน่วยงานหลัก	Data 10.3.1 จำนวนเครือข่ายหน่วยงาน พันธมิตรในการร่วมป้องกัน ยาเสพติดในชุมชน (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
		Data 10.3.2 งบประมาณพัฒนาประสิทธิภาพ และสร้างเครือข่ายพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติด (บาท)	ไม่มี	แผน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 3 : การควบคุม ดูแลและบำบัดรักษาแบบบูรณาการ						
CSF 11 การพัฒนามาตรฐานของสถาน บำบัด	KPI 11.1 จำนวนสถานบำบัดที่ได้รับรอง มาตรฐาน	Data 11.1.1 จำนวนสถานบำบัดที่ได้รับรอง มาตรฐาน (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 11.2 จำนวนผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการ บำบัดในสถานบำบัด	Data 11.2.1 จำนวนผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการ บำบัดในสถานบำบัด (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
	KPI 11.3 สัดส่วนความพึงพอใจ ของผู้ที่เข้ารับการบำบัด	Data 11.3.1 จำนวนสัดส่วนความพึงพอใจของผู้ ที่เข้ารับการบำบัด (ร้อยละ)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
CSF 12 การส่งเสริมการเข้ารับการ บำบัดของผู้ติดยา	KPI 12.1 จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟูจำแนก ตามมาตรการ (สมัครใจบำบัด บังคับบำบัด และต้องโทษ)	Data 12.1.1 จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟูจำแนก ตามมาตรการ สมัครใจบำบัด บังคับบำบัด และต้องโทษ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
CSF 13 พัฒนาบุคลากรในเรื่องของการ บำบัดยาเสพติด	KPI 13.1 จำนวนบุคลากรของสถานบำบัด หรือสถานพยาบาลที่ได้รับการ รับรองในเรื่องของการบำบัดดูแล ผู้ติดยาเสพติดตามมาตรฐาน	Data 13.1.1 จำนวนบุคลากรของสถานบำบัด หรือสถานพยาบาลที่ได้รับการ รับรองในเรื่องของการบำบัดดูแล ผู้ติดยาเสพติดตามมาตรฐาน (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 13.2 จำนวนอาสาสมัครที่ได้รับการ อบรมเรื่องแนวทางการบำบัด ยาเสพติด	Data 13.2.1 จำนวนอาสาสมัครที่ได้รับการ อบรมเรื่องแนวทางการบำบัด ยาเสพติด (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง
CFS 14 การพัฒนาอาชีพเพื่อสร้าง รายได้เสริมให้ผู้ต้องขัง	KPI 14.1 จำนวนผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องกับยา เสพติดที่ได้รับการฝึกอบรมทักษะ อาชีพ	Data 14.1.1 จำนวนผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องกับยา เสพติดที่ได้รับการฝึกอบรมทักษะ อาชีพ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานพินิจ จ.ระนอง/เรือนจำ จ.ระนอง
	KPI 14.2 มูลค่าการจำหน่ายสินค้า/ ให้บริการของผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้อง กับยาเสพติด	Data 14.2.1 มูลค่าการจำหน่ายสินค้า/ ให้บริการของผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้อง กับยาเสพติด (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานพินิจ จ.ระนอง/ เรือนจำ จ.ระนอง
VC 4 : การเยียวยา และฟื้นฟู						
CFS 15 การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย และใจ	KPI 15.1 จำนวนผู้บำบัดที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานการฟื้นฟูสุขภาพ	Data 15.1.1 จำนวนผู้บำบัดที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานการฟื้นฟูสุขภาพ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานพินิจ จ.ระนอง/ เรือนจำ จ.ระนอง/ สนง.คุมประพฤติ จ.ระนอง
CFS 16 การพัฒนาติดตามสภาพการใช้ ชีวิตหลังพ้นโทษ	KPI 16.1 จำนวนผู้พ้นโทษที่ได้รับการบำบัด แล้วแต่กลับไปข้องเกี่ยวกับ ยาเสพติด	Data 16.1.1 จำนวนผู้พ้นโทษที่ได้รับการบำบัด แล้วแต่กลับไปข้องเกี่ยวกับ ยาเสพติด (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ จ.ระนอง

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 17 การจัดหางานและส่งเสริมอาชีพ ให้กับผู้ได้รับการบำบัดแล้ว/ ผู้พ้นโทษ	KPI 17.1 จำนวนโครงการการฝึกอบรมด้าน อาชีพให้กับผู้ที่ได้รับการบำบัด	Data 17.1.1 จำนวนโครงการการฝึกอบรมด้าน อาชีพให้กับผู้ที่ได้รับการบำบัด (โครงการ)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานพินิจ จ.ระนอง/ เรือนจำ จ.ระนอง/ สนง.คุมประพฤติ จ.ระนอง
	KPI 17.2 จำนวนผู้บำบัดที่เข้าร่วม การฝึกอบรมอาชีพ	Data 17.2.1 จำนวนผู้บำบัดที่เข้าร่วมการ ฝึกอบรมอาชีพ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานพินิจ จ.ระนอง/ เรือนจำ จ.ระนอง/ สนง.คุมประพฤติ จ.ระนอง
CSF 18 การส่งเสริมกิจกรรมร่วมกันใน สังคมให้กับผู้ได้รับการบำบัด แล้ว	KPI 18.1 จำนวนกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับ การสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ที่ ได้รับการบำบัดกับผู้ที่อยู่ในสังคม	Data 18.1.1 จำนวนกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับ การมีส่วนร่วมระหว่างผู้ที่ได้รับ การบำบัดกับผู้อยู่ในสังคม (กิจกรรม)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานพินิจ จ.ระนอง/ เรือนจำ จ.ระนอง/ สนง.คุมประพฤติ จ.ระนอง
	KPI 18.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 18.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานพินิจ จ.ระนอง/ เรือนจำ จ.ระนอง/ สนง.คุมประพฤติ จ.ระนอง
	KPI 18.3 สัดส่วนของผู้ที่ได้รับการบำบัดต่อ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด	Data 18.3.1 จำนวนสัดส่วนของผู้ที่ได้รับการ บำบัดต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด (ร้อยละ)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานพินิจ จ.ระนอง/ เรือนจำ จ.ระนอง/ สนง.คุมประพฤติ จ.ระนอง

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็น ปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เป็นเมืองน่าอยู่ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต
และมีความปลอดภัยมั่นคงที่ยั่งยืน โดยมีประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issues) คือ “ยาเสพติด”
มีรายการสถิติทางการสำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 50 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ
จำนวน 49 รายการ และมีรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 1 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(8 CSFs, 24 KPIs)	(2 CSFs, 9 KPIs)	(4 CSFs, 8 KPIs)	(4 CSFs, 7 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บ เป็นปกติ	49 (98%)	28	6	8	7
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนา กระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการ จัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บ ต่อไป	1 (2%)	-	1	-	-
รวม	50 (100%)	28	7	8	7

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 22 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 10.3.2 งบประมาณพัฒนา ประสิทธิภาพและสร้างเครือข่ายพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (บาท)	ที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรมประชุมชี้แจงทำ/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : เป็นประตูการค้าผ่านแดนอันดามัน

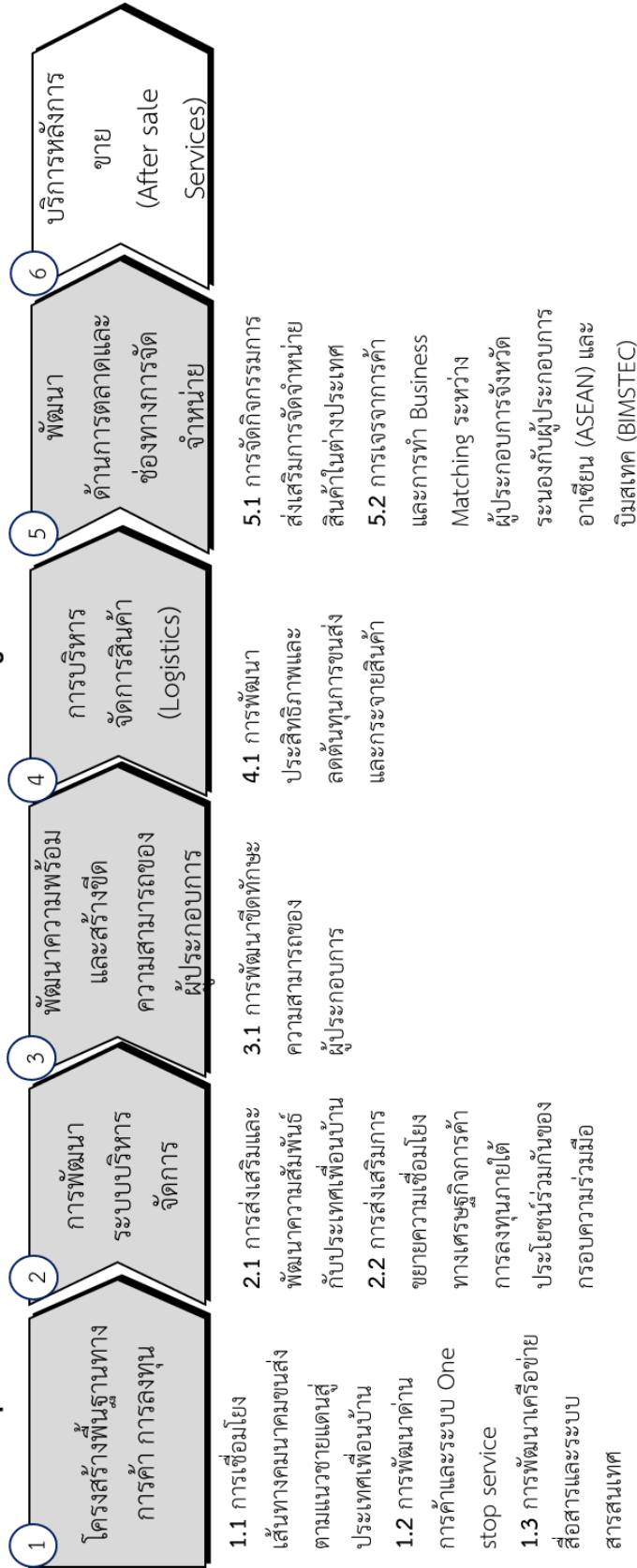
3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การค้าผ่านแดน”

ตารางที่ 23 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการค้า เศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
เป็นประตูการค้าผ่านแดนอันดามัน	การค้าผ่านแดน	การค้าผ่านแดน
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จังหวัดระนอง เป็นจุดการค้าพรมแดนทางทะเล		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ผลិតภณที่มัตักยภาพ “ประตุการค้ผ่านแดน”

3.4.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าผ่านแดน”

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าผ่านแดน”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : โครงสร้างพื้นฐานทางการค้า การลงทุน						
CSF 1 การเชื่อมโยงเส้นทาง คมนาคมขนส่งตาม แนวชายแดนสู่ ประเทศเพื่อนบ้าน	KPI 1.1 เส้นทางและระยะทางทะเล ที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ	Data 1.1.1 ระยะทางทะเลเชื่อมโยงระหว่าง ประเทศ (ไมล์ทะเล)	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีตำรวจน้ำระนอง 1 กองกำกับการ 8 กองบังคับการตำรวจน้ำ
	KPI 1.2 รูปแบบของการคมนาคม ขนส่งต่างๆ อาทิ เส้นทาง รถบัส รถไฟ เครื่องบิน	Data 1.2.1 จำนวนการขนส่งสินค้าทางเรือ สินค้าเข้า (เที่ยว)	มี	ทะเบียน	รายปี	ด่านศุลกากรระนอง
		Data 1.2.2 จำนวนการขนส่งสินค้าทางเรือ สินค้าออก (เที่ยว)	มี	ทะเบียน	รายปี	ด่านศุลกากรระนอง
CSF 2 การพัฒนาด้าน การค้าและระบบ One stop service	KPI 2.1 จำนวนด้านการค้าหรือ จุดผ่อนปรนบริเวณแนว พรมแดน	Data 2.1.1 จำนวนช่องทางเข้า-ออกจุดตรวจ ไทย – เมียนมา (จุด)	มี	ทะเบียน	รายปี	ด่านศุลกากรระนอง
		Data 2.1.2 จำนวนจุดผ่อนปรนบริเวณแนว พรมแดน (จุด)	มี	ทะเบียน	รายปี	ด่านศุลกากรระนอง
	KPI 2.2 ระยะเวลาการดำเนินการใน การทำธุรกรรมผ่านแดน	Data 2.2.1 จำนวนระยะเวลาดำเนินการทำ ธุรกรรมผ่านแดน (นาที)	มี	ทะเบียน	รายปี	ด่านศุลกากรระนอง

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าผ่านแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.3 ความพึงพอใจของ ผู้ประกอบการที่มีต่อการ ให้บริการของระบบและ เจ้าหน้าที่	Data 2.3.1 ร้อยละของความพึงพอใจของ ผู้ประกอบการที่มีต่อการ ให้บริการ	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	ด้านศุลกากรระนอง
CSF 3 การพัฒนาเครือข่าย สื่อสารและระบบ สารสนเทศ	KPI 3.1 จำนวนข้อมูลการค้าและ การส่งออกที่มีของจังหวัด	Data 3.1.1 ปริมาณสินค้าที่ส่งออกของจังหวัด (ก.ก.)	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ด้านศุลกากร/สนง.พาณิชย์ จ.ระนอง
		Data 3.1.2 ปริมาณสินค้าที่นำเข้าของจังหวัด (ก.ก.)	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ด้านศุลกากร/สนง.พาณิชย์ จ.ระนอง
	KPI 3.2 จำนวนผู้ใช้งานฐานข้อมูล สารสนเทศทางการค้า	Data 3.2.1 จำนวนผู้ขอข้อมูลสารสนเทศทาง การค้า (ราย)	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.พาณิชย์ จ.ระนอง
		Data 3.2.2 จำนวนงบประมาณการจัดทำ ฐานข้อมูลด้านการค้าเพื่อการ พัฒนาสู่อาเซียน (บาท)	ไม่มี	แผน	รายปี	สนง.จังหวัดระนอง
	KPI 3.3: ความพึงพอใจของผู้ใช้งาน ฐานข้อมูลสารสนเทศทาง การค้า	Data 3.3.1 ความพึงพอใจของผู้ใช้งาน ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการค้า	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าผ่านแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF4 การพัฒนากฎหมาย ข้อตกลงที่เอื้อต่อ การค้าการลงทุน	KPI 4.1 จำนวนผู้ประกอบการที่มี ปัญหาข้อร้องเรียนจาก กฎระเบียบทางการค้าทั้งใน ประเทศและต่อประเทศ เพื่อนบ้าน	Data 4.1.1 จำนวนผู้ประกอบการที่มีปัญหา ร้องเรียนทางการค้าในประเทศ (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
	KPI 4.2 การขอเข้ารับบริการให้ คำปรึกษากับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	Data 4.2.1 จำนวนผู้มาขอรับบริการให้ คำปรึกษา (ราย)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
CSF 5 การพัฒนาเขต เศรษฐกิจชายแดน และนิคม อุตสาหกรรม	KPI 5.1 กิจกรรมผลักดันให้มีเขต เศรษฐกิจพิเศษการค้า ชายแดน	Data 5.1.1 จำนวนงบประมาณที่ส่งเสริม กิจกรรมผลักดันให้มีเขตเศรษฐกิจ พิเศษการค้าชายแดน (บาท)	ไม่มี	แผน	รายปี	สนง.จังหวัดระนอง
	KPI 5.2 มูลค่าการลงทุน ภาคอุตสาหกรรม	Data 5.2.1 มูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรม (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 6 การพัฒนาศักยภาพ ท่าเรือน้ำลึก	KPI 6.1 งบประมาณลงทุนด้านการ พัฒนาท่าเรือน้ำลึก	Data 6.1.1 งบประมาณลงทุนด้านการพัฒนา ท่าเรือน้ำลึก (บาท)	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่าเรือระนอง
	KPI 6.2 ปริมาณการขนส่งสินค้าทาง เรือที่ผ่านท่าเรือน้ำลึก	Data 6.2.1 ปริมาณการขนส่งสินค้าที่ผ่าน ท่าเรือน้ำลึก (ตัน)	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่าเรือระนอง

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าผ่านแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 2 : การพัฒนาระบบบริหารจัดการ						
CSF 7 การส่งเสริมและ พัฒนาความสัมพันธ์ กับประเทศเพื่อนบ้าน	KPI 7.1 จำนวนการประชุม หรือ หรือการจัดกิจกรรม แลกเปลี่ยนเยี่ยมเยือนของ เจ้าหน้าที่ระหว่างระนอง กับประเทศเพื่อนบ้าน	Data 7.1.1 จำนวนการจัดประชุมแลกเปลี่ยน เยี่ยมเยือนของเจ้าหน้าที่ระหว่าง จังหวัดระนองกับประเทศเพื่อน บ้าน (ครั้ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
	KPI 7.2 จำนวนโครงการ / กิจกรรม ความร่วมมือระหว่าง ประเทศ	Data 7.2.1 จำนวนโครงการ / กิจกรรมความ ร่วมมือระหว่างประเทศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
CSF 8 การส่งเสริมการ ขยายความเชื่อมโยง ทางเศรษฐกิจการค้า การลงทุนภายใต้ ประโยชน์ร่วมกันของ กรอบความร่วมมือ	KPI 8.1 โครงการดูงานหรือจัดทำ Business Matching กับ ผู้ประกอบการประเทศ เพื่อนบ้าน	Data 8.1.1 จำนวนโครงการดูงานหรือจัด Business Matching กับ ผู้ประกอบการประเทศเพื่อนบ้าน (โครงการ)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
		Data 8.1.2 จำนวนผู้ประกอบการไทย และ ประเทศเพื่อนบ้านที่เข้าร่วม โครงการดูงาน หรือ Business Matching	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าผ่านแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 8.2 ปริมาณ และมูลค่าการค้า (ส่งออก-นำเข้า) การลงทุน ระหว่างระนองกับประเทศ เพื่อนบ้าน	Data 8.2.1 จำนวนมูลค่าสินค้าที่ส่งออกของ จังหวัด (ล้านบาท)	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
		Data 8.2.2 จำนวนมูลค่าสินค้านำเข้าของ จังหวัด (ล้านบาท)	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
		Data 8.2.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า ผ่านแดน	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
VC 3 : พัฒนาความพร้อมและสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ						
CSF 9 การพัฒนาขีดทักษะ ความสามารถของ ผู้ประกอบการ	KPI 9.1 จำนวนผู้เข้ารับการอบรมที่ ผ่านการฝึกอบรมทักษะ ภาษา	Data 9.1.1 จำนวนผู้เข้ารับการอบรมที่ผ่าน การฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษ	มี	ทะเบียน	รายปี	วิทยาลัยชุมชนระนอง
		Data 9.1.2 จำนวนผู้เข้ารับการอบรมที่ผ่าน การฝึกอบรมทักษะภาษาเพื่อน บ้าน	มี	ทะเบียน	รายปี	วิทยาลัยชุมชนระนอง

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าผ่านแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 4 : การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)						
CSF 10 การพัฒนา ประสิทธิภาพและลด ต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้า	KPI 10.1 ระยะเวลาในการขนส่ง สินค้า	Data 10.1.1 จำนวนระยะเวลาในการขนส่ง สินค้า (ชั่วโมง)	มี	ทะเบียน	รายปี	ด่านศุลกากรระนอง
VC 5 : พัฒนาด้านการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย						
CSF 11 การจัดกิจกรรมการ ส่งเสริมการจัด จำหน่ายสินค้าใน ต่างประเทศ	KPI 11.1 จำนวนกิจกรรมการส่งเสริม การจัดจำหน่ายสินค้าใน ต่างประเทศ	Data 11.1.1 จำนวนกิจกรรมการส่งเสริมการ จัดจำหน่ายสินค้าในต่างประเทศ (ครั้ง)	มี	แผน	รายปี	หอการค้าจังหวัด/สนง.พาณิชย์ จังหวัดระนอง
CSF 12 การเจรจาการค้าและ การทำ Business Matching ระหว่าง ผู้ประกอบการจังหวัด ระนองกับ ผู้ประกอบการ อาเซียน (ASEAN) และบิมสเทค (BIMSTEC)	KPI 12.1 จำนวนการเจรจาการค้า และการทำ Business Matching ระหว่าง ผู้ประกอบการอาเซียน (ASEAN) และบิมสเทค (BIMSTEC)	Data 12.1.1 จำนวนการเจรจาการค้าและการ ทำ Business Matching ระหว่าง ผู้ประกอบการอาเซียน (ASEAN) และบิมสเทค (BIMSTEC) (ครั้ง)	ไม่มี	แผน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
VC 6 : บริการหลังการขาย (After sale)						

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าผ่านแดน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : เป็นประตูก้าผ่านแดนอันดามัน โดยมีผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) คือ “การค้าผ่านแดน” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเ็นรวมทั้งสิ้น 30 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 26 รายการ และเป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 4 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 25 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าผ่านแดน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(6 CSFs, 14 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	26 (86.67%)	15	7	2	1	1
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	4 (13.33 %)	3	-	-	-	1
รวม	30 (100%)	18	7	2	1	2

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 26 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าผ่านแดน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานรับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.3.1 ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการให้บริการ	ด่านศุลกากรระนอง	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรมประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 3.2.2 จำนวนงบประมาณการจัดทำฐานข้อมูลด้านการค้าเพื่อการพัฒนาสู่อาเซียน (บาท)	สนง.จังหวัดระนอง	
Data 5.1.1 จำนวนงบประมาณที่ส่งเสริมกิจกรรมผลักดันให้มีเขตเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดน (บาท)	สนง.จังหวัดระนอง	
Data 12.1.1 จำนวนการเจรจาการค้าและการทำ Business Matching ระหว่างผู้ประกอบการอาเซียน (ASEAN) และบิมสเทค (BIMSTEC) (ครั้ง)	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

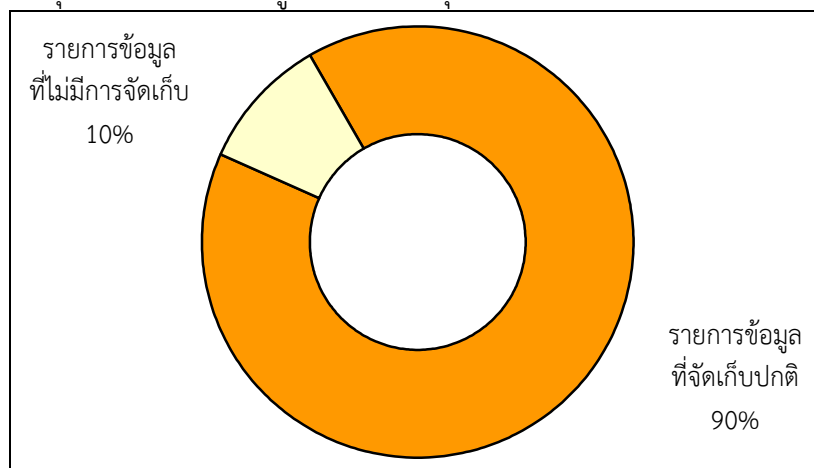
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เป็นเมืองท่องเที่ยวสุขภาวะระดับชั้นนำ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 80 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 72 รายการ คิดเป็นร้อยละ 90
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ คิดเป็นร้อยละ 10

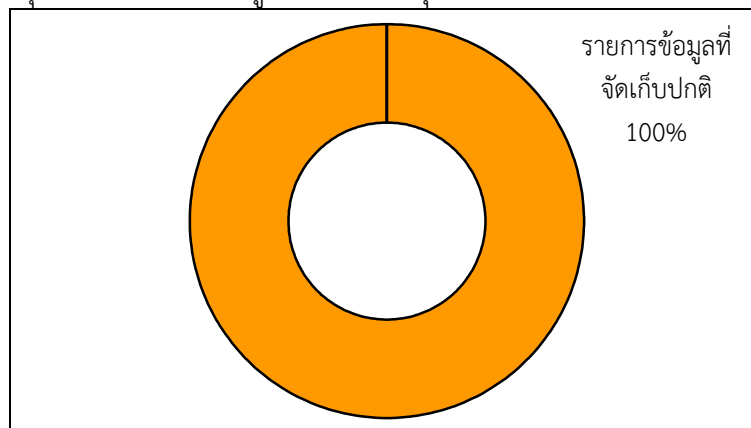
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่มั่นคง เข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ ทุเรียน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 20 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

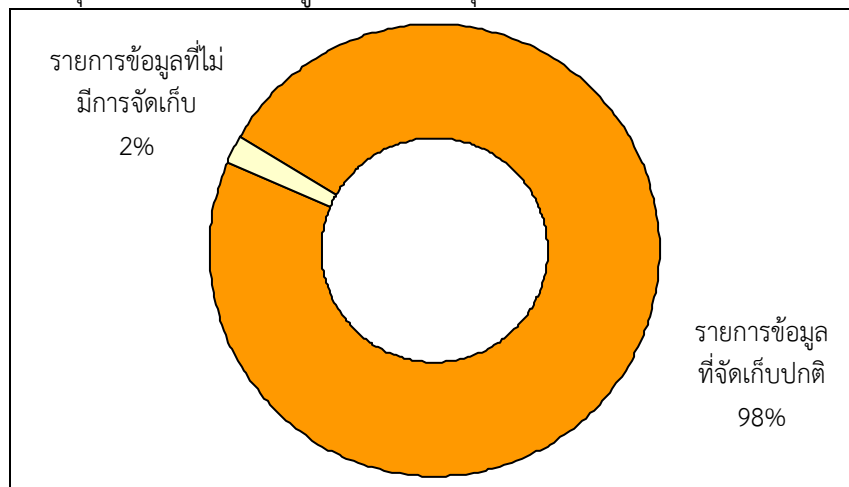
4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เป็นเมืองน่าอยู่ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและมีความปลอดภัยมั่นคงที่ยั่งยืน ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ ยาเสพติด มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 50 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 49 รายการ คิดเป็นร้อยละ 98

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 2

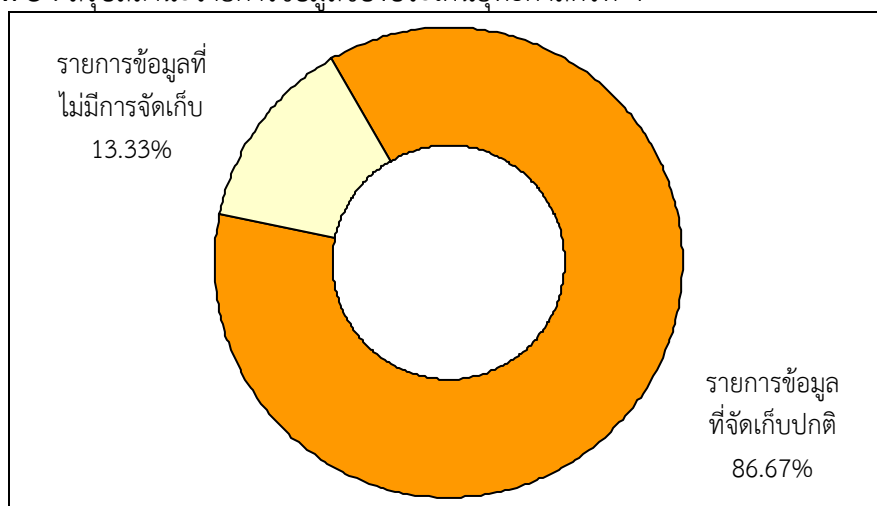
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : เป็นประตุการค้าผ่านแดนอันตามัน โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ การค้าผ่านแดน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 30 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 26 รายการ คิดเป็นร้อยละ 86.67
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 13.33

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการดำเนินเป็นเมืองท่องเที่ยวสุขภาพพระดั่งชั้นน้ำ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ดังนี้

1) ด้านการพัฒนาเทคโนโลยี และการบริหารจัดการสถิติทางการ มุ่งเน้นการสร้างความรู้เข้าใจและเห็นถึงผลประโยชน์ในการใช้ข้อมูลสถิติมาช่วยในการขับเคลื่อนทิศทางการยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยมีกรอบกิจกรรม ดังนี้

- การสร้างความเข้าใจถึงทิศทาง เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัดระนอง ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ พร้อมทั้งแนวทางของการใช้ข้อมูลทางสถิติมาปรับใช้ในการช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์ และเชื่อมโยงต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว

- กำหนดแนวทางการจัดเก็บข้อมูลสำหรับชุดข้อมูลที่มีเจ้าภาพหลักในการทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลในชุดข้อมูลหลายหน่วย อาทิ จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว ซึ่งมีหลายหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็น สถานีตำรวจท่องเที่ยว จ.ระนอง ศูนย์ดำรงธรรม และสถานีตำรวจภูธร จ.ระนอง หรือจำนวนการประชาสัมพันธ์ ประสิทธิภาพการท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ ที่มี สนง.ประชาสัมพันธ์ จังหวัดระนอง สถานีวิทยุ อสมท. จังหวัดระนอง สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดระนอง และอบจ.ระนองเป็นเจ้าภาพของชุดข้อมูล ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง จะต้องกำหนดแนวทางของการจัดเก็บชุดข้อมูลนี้ อย่างละเอียด พร้อมกับทำความเข้าใจกับหน่วยงานเหล่านี้ในเรื่องของความปลอดภัยของข้อมูล เพื่อที่จะให้หน่วยงานเหล่านี้สามารถจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบที่ตรงกัน และไม่ทับซ้อนกันได้

- ขอความร่วมมือในการเพิ่มบทบาทหน้าที่เพิ่มเติมให้กับหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ภาครัฐ อาทิ ชมรมผู้ประกอบการโรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปา หรือสมาคมโรงแรม ในการเก็บข้อมูล และจัดส่งมาให้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากภาคส่วนเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีข้อมูลจริง

- จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์และคู่มือด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางการท่องเที่ยวผ่านการใช้ประโยชน์ข้อมูลสถิติของจังหวัดระนองขึ้นมาโดยเฉพาะ และแจกจ่ายให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำหน้าที่ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวทั้งหมด โดยเนื้อหาจะต้องครอบคลุมรายละเอียดทุกอย่างเกี่ยวกับแผนงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด และแนวทางการพัฒนาและจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งรวมถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน และรายละเอียดข้อมูลสถิติสำคัญทางการท่องเที่ยว

- ทำการนำเสนอสถานการณ์ทางการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการนำเสนอความคืบหน้าของการดำเนินตามยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยใช้ข้อมูลสถิติที่มีการรวบรวมมาเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงประโยชน์ของข้อมูลที่มีการรวบรวมมา

- หลังจากที่ได้รับข้อมูลมาแล้ว อาจต้องมีการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ที่จะมาทำหน้าที่ร่วมกับสถิติจังหวัดในการแปลข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับ และวิเคราะห์ออกเป็นนัยเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อนำไปเป็นข้อคิดเห็นเสนอต่อผู้บริหาร หรือหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง

2) ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการเพื่อให้สามารถจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสถิติสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

- จัดทำคู่มือในการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลขึ้นมา ซึ่งจะต้องระบุ คำนิยาม คำอธิบาย ตัวชี้วัด ผู้จัดเก็บข้อมูล วิธีการจัดเก็บ และการรับส่งข้อมูล เป็นต้น ทั้งนี้ในแต่ละหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบด้านการจัดเก็บก็จะต้องมีการจัดทำแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ภายในหน่วยงานขึ้นมาเองด้วย

- ทำการอบรม และให้ความรู้ทางด้านกระบวนการและขั้นตอนในการจัดเก็บข้อมูลกับหน่วยงานหลักที่ต้องทำหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม อาทิ แนวทางการทำการสำรวจสำหรับการจัดเก็บรายงานการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายของจังหวัด หรือแนวทางการจัดเก็บ และเพิ่มข้อมูลอื่นๆ เข้าไปในระบบทะเบียนของหน่วยงาน เช่น จำนวนสถานให้บริการด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพ เป็นต้น

- ด้วยลักษณะของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ต้องมีการปรับเปลี่ยน ยุทธศาสตร์ และแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับปัจจัยหลายๆอย่างที่เกิดขึ้นบนโลก ดังนั้นเพื่อให้จังหวัดสามารถปรับแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด จึงควรที่จะต้องมีการปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยเฉพาะข้อมูลในเรื่องของจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้ หรืออัตราการเข้าพัก เป็นต้น เนื่องจากปัจจุบัน การเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ มักจะช้ากว่าปัจจุบันประมาณ 6 เดือนเป็นอย่างน้อย ซึ่งตามหลักแล้วผู้บริหารจะต้องมีข้อมูลมีใกล้เคียงกับปัจจุบันมากที่สุด เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ มาใช้ในการประเมินร่วมกับข้อมูลด้านสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น และสามารถตัดสินใจดำเนินการในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

- เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูล มีการดำเนินการรวบรวม และจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง จึงอาจต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ด้านการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้นั้นมาอย่างเป็นทางการ ซึ่งอาจจะส่งผลต่อภาระงาน และอัตรากำลังของบุคลากรในการทำงานด้วย

3) ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูล มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการประสานงานและระบบเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆให้ง่ายต่อการจัดเก็บ และการนำมาใช้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น

- จัดทำทะเบียน รายชื่อ เบอร์ติดต่อของเจ้าหน้าที่ในการทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ และแจกจ่ายให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับรู้ทั้งหมด

- จัดการประชุมคณะกรรมการสถิติทางการในเรื่องของการท่องเที่ยวเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำหน้าที่ทบทวนคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับ และพิจารณาการเพิ่ม/ลดชุดข้อมูลที่เป็นต่อไป

- พัฒนาระบบฐานข้อมูลในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าด้วยกัน และระหว่างจังหวัดต่างๆ ในกลุ่ม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ สามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้

- ในการดำเนินงานจัดเก็บข้อมูลสถิติเหล่านี้ พบว่ามีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็น การสำรวจ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรจากหน่วยงานต่างๆ ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติ การเดินทาง การประสานงาน หรือแม้แต่การจัดประชุมต่างๆ ดังนั้นเพื่อให้สถิติของจังหวัดสามารถดำเนินการเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมมากที่สุด จะต้องมีการพิจารณาที่จะจัดสรรงบประมาณมาเพื่อดำเนินกิจกรรมเหล่านี้โดยตรง

ตารางที่ 27 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์และคู่มือด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางการท่องเที่ยวผ่านการใช้ประโยชน์ข้อมูลสถิติของจังหวัดระนอง	สำนักงานสถิติจังหวัด และสำนักงานจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรู้ถึงภาพรวมของการทำงานความสำคัญประโยชน์ของการดำเนินงานต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ และกรอบแนวทางทั้งหมด - จัดทำคู่มือ ขั้นตอนการดำเนินงาน และรายละเอียดในการดำเนินงานต่างๆ - จัดทำคู่มือภายในสำหรับการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 												
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์ และการดำเนินด้านข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยว	สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรมเพื่อสร้างการรับรู้ และสร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานด้านการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ ให้กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 												

ตารางที่ 27 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
	สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวให้กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - ทหารเรือและทำความเข้าใจในเรื่องของแนวทางการจัดเก็บข้อมูลกับหน่วยงานที่ต้องมีการจัดเก็บชุดข้อมูลชุดเดียวกัน 												
การดำเนินงานและการติดตามผล	สำนักงานสถิติจังหวัด สำนักงานสถิติจังหวัด และคณะกรรมการสถิติด้านการท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - ติดตามความคืบหน้าของข้อมูล และการสำรวจปัญหา/อุปสรรคในการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่าง - การประเมินผลสำเร็จ และการประมวลคุณภาพของข้อมูล และปรับความเหมาะสมของการจัดเก็บข้อมูล - การประมวล และรายงานผลเชิงยุทธศาสตร์ที่ได้จากข้อมูลให้ผู้บริหารรับทราบ 												

ตารางที่ 26 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
	สำนักงาน สถิติจังหวัด และ ผู้ที่เกี่ยวข้อง สำนักงาน สถิติจังหวัด และ ผู้ที่เกี่ยวข้อง	- การวางแผนงาน และกำหนด งบประมาณในการพัฒนาการจัดเก็บ ข้อมูลภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านการ ท่องเที่ยวของจังหวัดระนอง สำหรับ ปี 2559												

บรรณานุกรม

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, สำนักงานจังหวัดระนอง, ศาลากลางจังหวัดระนอง. (2556).
แผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2558 – 2561) จังหวัดระนอง.

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ”
การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่าง
ยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่
โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

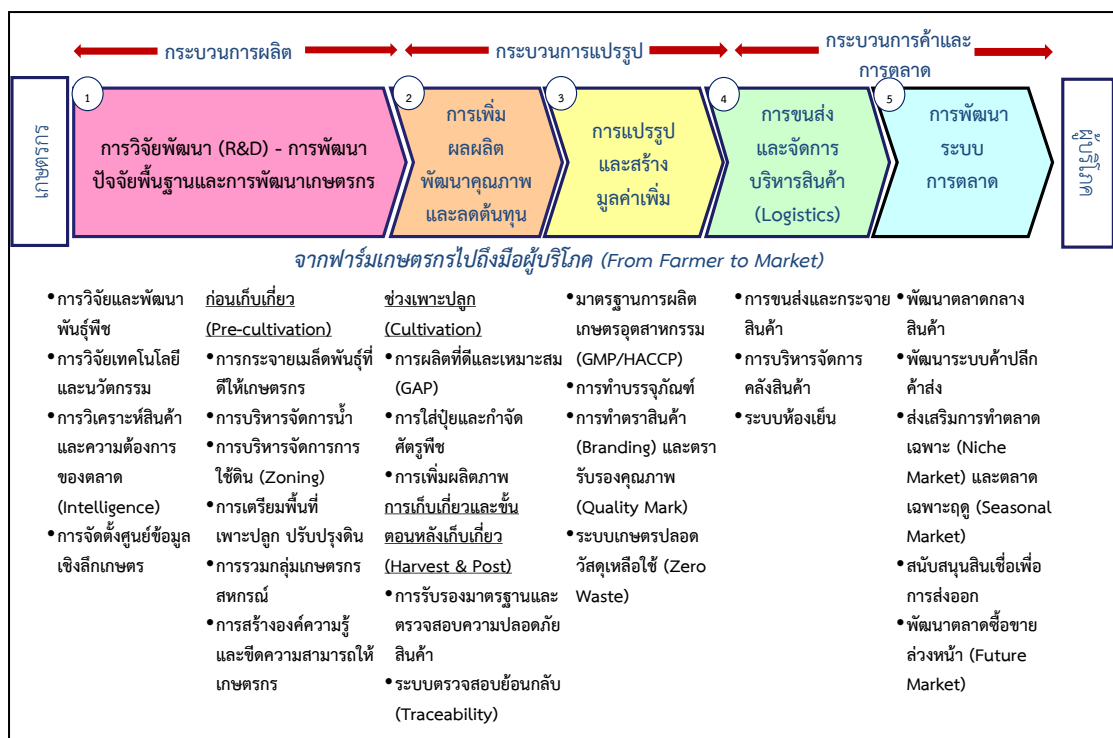
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกลำน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

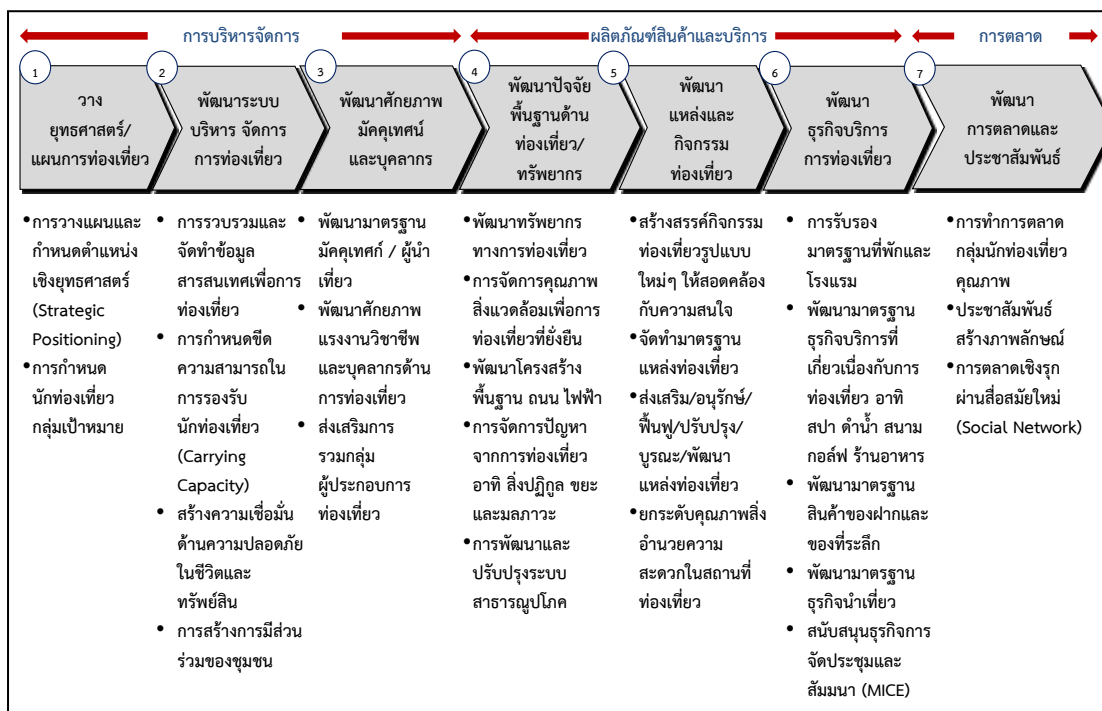
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

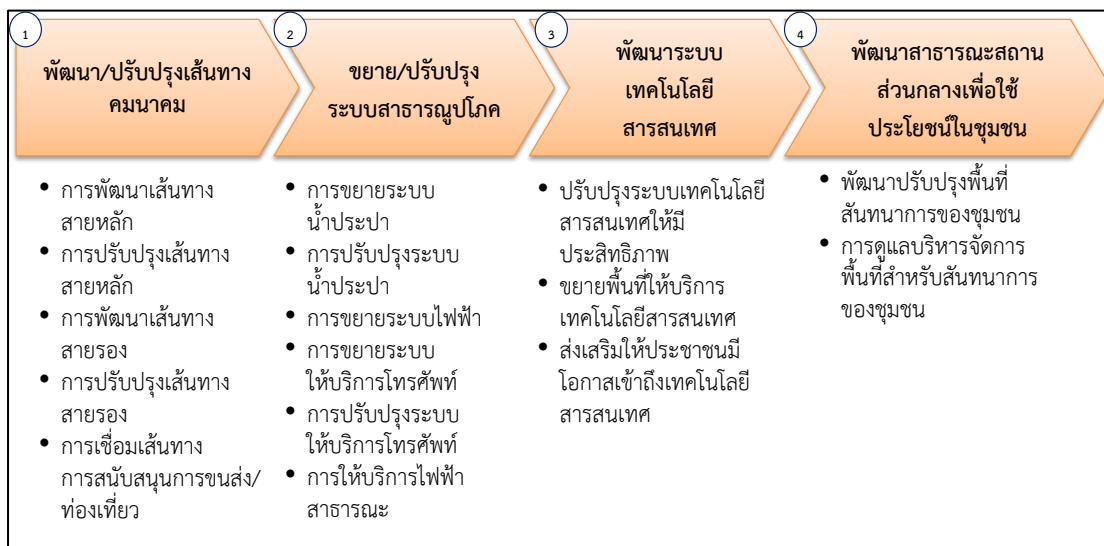
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

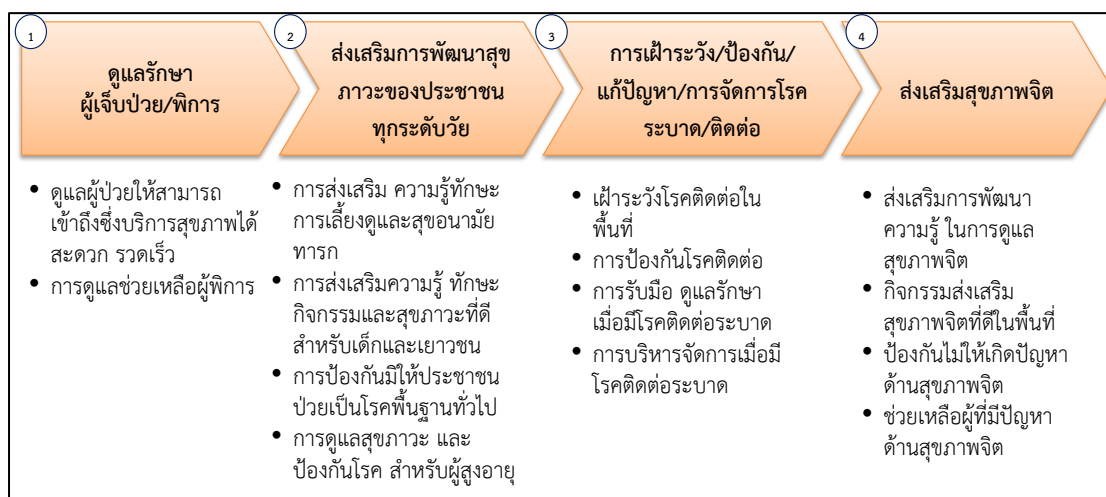
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

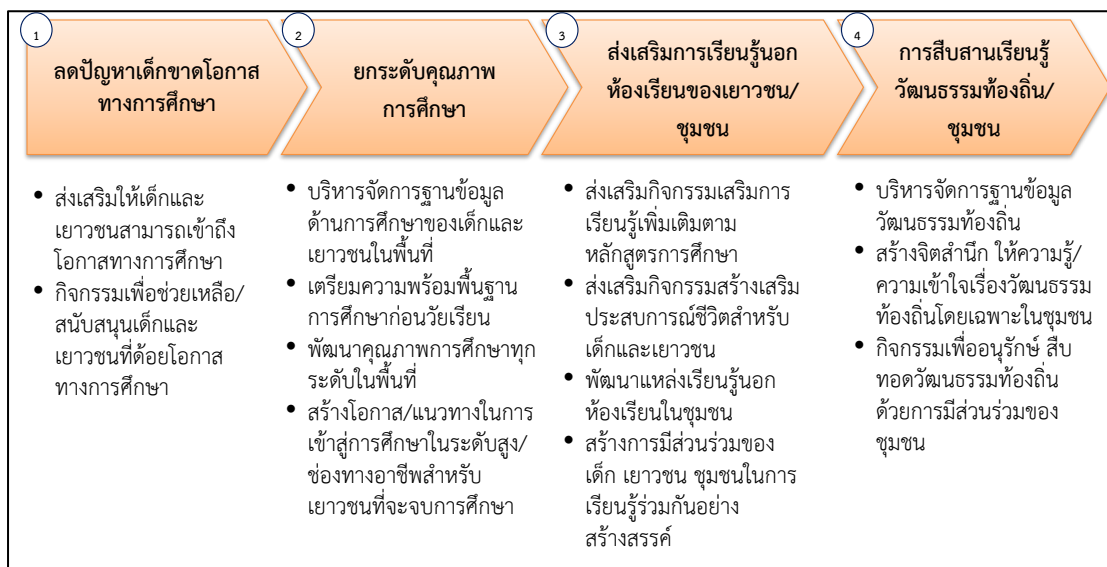
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกละเอียดที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่ช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจาก วัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่น ในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

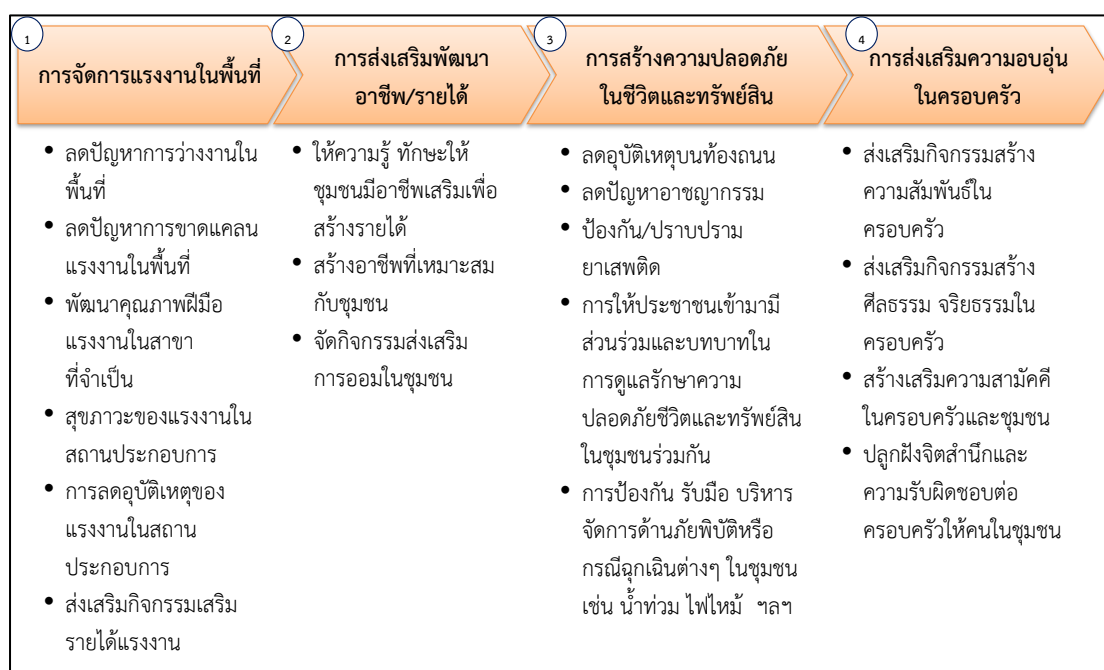
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

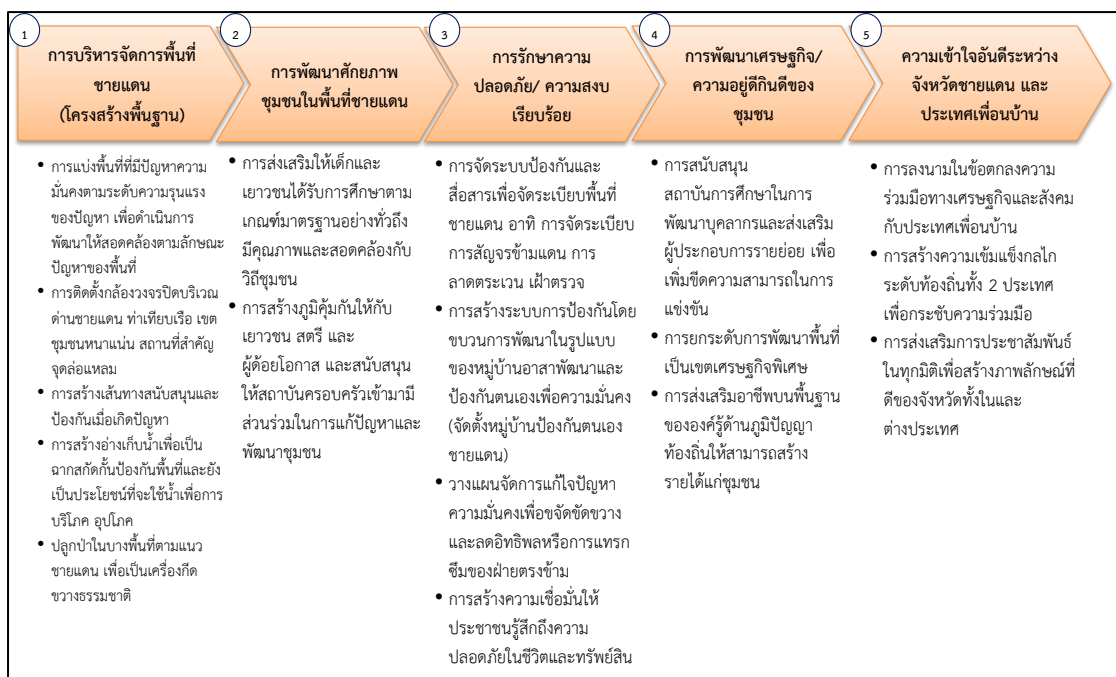
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

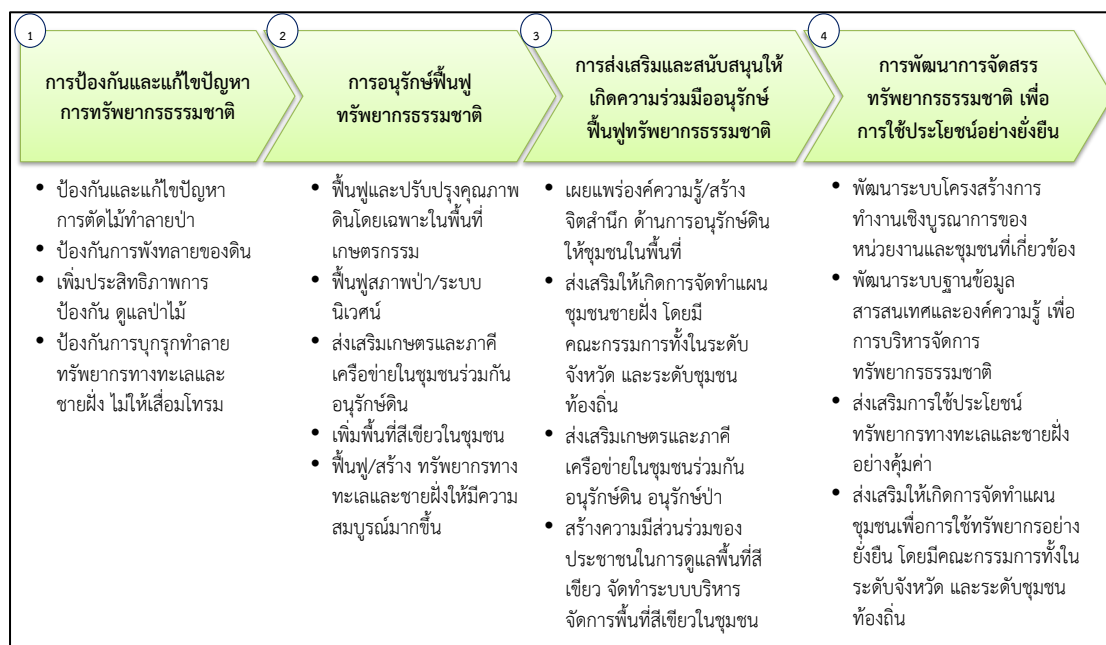
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

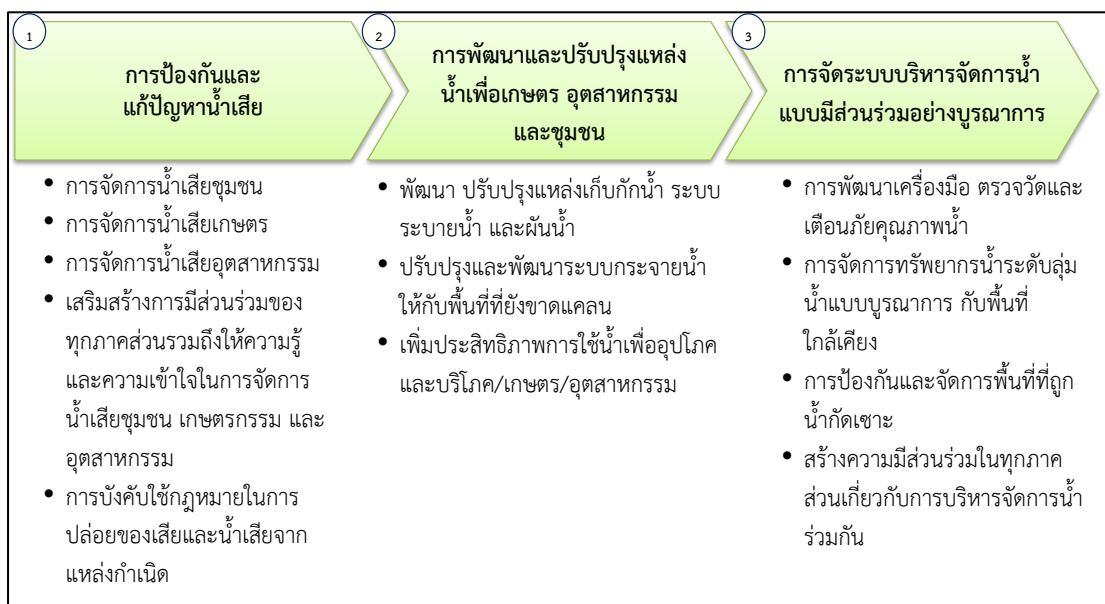
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

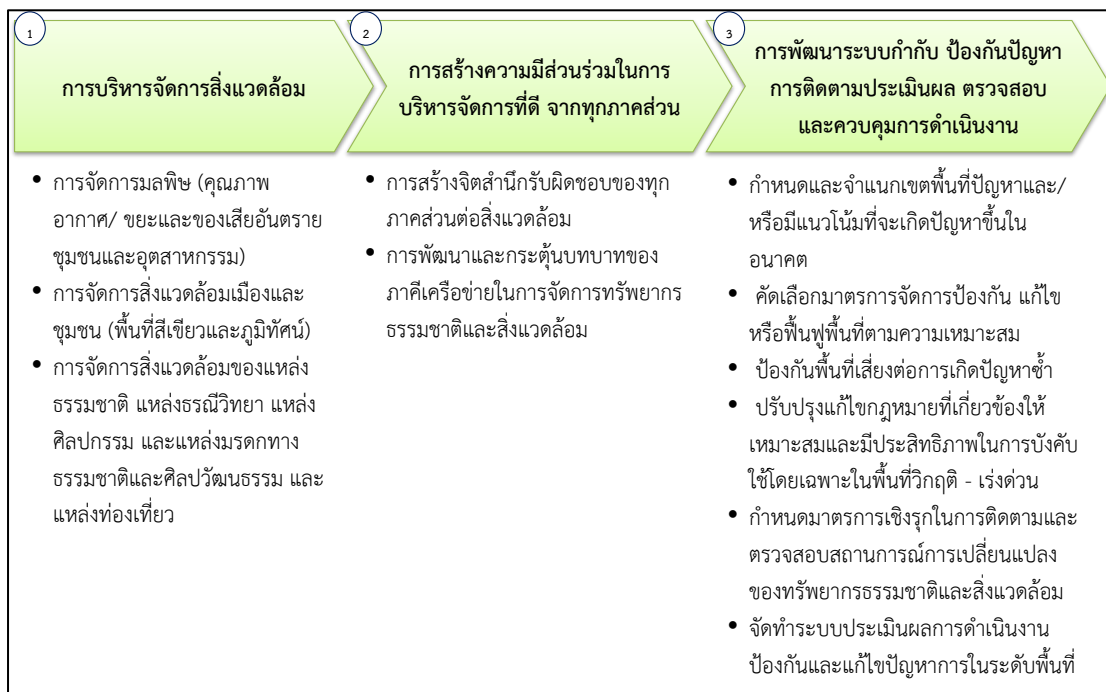
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีห์	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนพิการที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุรณการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสังคธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ใช่ญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามึปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามึแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - ☐ .doc, docx ☐ .xls, .xlsx ☐ .csv ☐ .pdf ☐ .txt
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - ☐ Oracle ☐ DB2 ☐ MS SQL ☐ My SQL
 - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

